

APOSTOLATSKI CENTAR "SAV-TVOJ"

Mistična svjedočanstva br. 2

BONAVENTURA MEYER

**VERDI GARANDIEU - ODBAČENI SVEĆENIK
UPOZORAVA NA PAKAO**

**Zdravo Marijo,
Zlatna
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.**

Nakladnički niz: "Mistična svjedočanstva"

Autor: Bonaventura Meyer

Naslov izvornika: **"Verdi Garandieu, ein Verworfener
Priester, warnt vor der Hölle"**

Naslov: **"Verdi Garandieu, odbačeni svećenik,
upozorava na Pakao"**

Uz odobrenje autora za hrvatsko izdanje pripremio:

Nakladnik: Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62, Zagreb

Priprema i tisak: Apostolatski centar "SAV TVOJ"

Naklada: 2 000 primjeraka

ISBN 953-6471-44-2

Narudžbe na adresu:

Apostolatski centar "SAV TVOJ"
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/ 23 70 332
Tel: 01/ 23 71 822

MISTIČNA SVJEDOČANSTVA
br. 2

**VERDI GARANDIEU,
ODBAČENI SVEČENIK,
UPOZORAVA NA PAKAO**

Zagreb, 2003.

PREDGOVOR IZDAVAČA

Za većinu je današnjih ljudi vjera u nadgrobni život veliki tabu. Što su više nekoć kršćanski narodi u svojim obiteljima u gradovima i selima napuštali dnevnu molitvu i nedjeljno bogoslužje, to su više idoli zamijenili vjeru u Boga.

Vođeni masovnim medijima, koji ne razlikujući dobro od zla opsjenjuju ljude, koji po svojoj paloj naravi idu lakše širokim putem, koji vodi u propast, nego putem odricanja i nasljedovanja Krista. Tako je mlada generacija, koja još traži, našla nadomjestak za vjeru u sportu, a izbavljenje u istočnim religijama ili u pravom masovnom bijegu u halucinaciju u drogu. Nakon što su psiholozi udarili nemoralu žig kreposti ili kada u domu, školi ili javnosti nema više poticaja za kršćansko svjedočenje i junaštvo, jasna je distanca mladeži od kršćanske vjere.

Danas se na osobit način našao svećenik u svom djelovanju u dvoumlju između općeg trenda svijeta, kojemu je svaki grijeh bezazlen i u nasljedovanju Krista strmim i uskim putem.

“Odbačeni svećenik upozorava na Pakao” ne sadrži ništa drugo nego zvučnu snimku egzorcizma nad jednom opsjednutom ženom. Iz te se žene morala, 3. travnja 1978., javiti duša čovjeka-prokletnika Verdija Garandieu, da upozori na opstojnost Pakla. To isto objavljuje i moja 1977. u drugom i trećem izdanju objavljena knjiga “Opomena s onoga svijeta”.

Želimo u nekoliko predpoglavlja objasniti stvarno stanje. Tu knjižicu stavljam u ruke Majke Božje da ne bude odbačena i neshvaćena, nego da utječe na marno nasljeđivanje Gospodina i pomogne postići svećenicima i narodu novu snagu vjere, da se nitko ne izgubi.

B. Meyer

ODBAČENI SVEĆENIK UPOZORAVA NA PAKAO

Ovaj spis (knjižica) govori o čudu božanskoga Milosrđa. Marija, iza Boga najviše zabrinuta za naš spas, upozorava po primoranom, odbačenom svećeniku iz Pakla, koji govori iz opsjednute žene - žrtve zadovoljštine.

Živimo u vremenu velikih otpada. Biblija govori 70 puta o Paklu. A na još više mjesta upozorava Novi Zavjet na Sotonu, demone i njihova djela. Ipak, ljudi vjeruju krivim naukama, koje niječu đavla i Pakao, te idu olakšano pod njihovim vodstvom širokim putem u propast.

Stoga je Rimska kongregacija za nauk vjere bila potaknuta u srpnju 1979. da da objašnjenje katolicima. Tu se naglašava vjera Crkve u blaženstvo pravednika, ali i u vječnu kaznu onih koji se ne pokaju.

Biskupi se upozoravaju preporučivati onu štampu koja doprinosi jačanju ove vjere.

MOJA ISKUSTVA S OPSJEDNUĆEM

Uz veliki broj slučajeva opsjednuća, koja Sveto pismo navodi, postoji opsežna literatura svjedočenja o takvim događajima tijekom stoljeća. Nizozemac W.C. Van Dam navodi u svojem djelu "Demoni i opsjednuti" (Pattloch Verlag 1970) preko 200 knjiga, koje svjedoče ovu činjenicu.

Godine 1947. upoznao sam se s jednim opsjednućem i osvjedočio kako iz tih osoba govore strani glasovi i kako odmah nakon škropljenja svetom vodom uslijedi snažna obrambena reakcija. Godine 1975. prisustvovao sam prizivanju sedmero opsjednutih osoba u jednoj crkvi u Italiji, te doživio reakcije tih jadnih osoba. Također sam pritom vidio ponašanje opsjednutih kod primanja sakramenta, njihovo opiranje i konačnu kapitulaciju pred Presvetim. Izmučeni ljudi došli su upravo zbog toga onamo, kako su me uvjeravali, da ih pobožni svećenik izbavi od opsjednuća. Tražili su olakšanje koje im nitko drugi nije mogao dati.

Jedna opsjednuta žena zadržala se odvojeno od ostalih opsjednutih i pokazala mi tragove na svojim rukama, izjavivši da već 25 godina obilazi liječnike i psihijatre, te da joj nitko nije mogao olakšati stanje osim ovoga pobožnoga svećenika, koji je u zatvorenoj crkvi molio nad njom izbavljenje. Taj pobožni, dušobrižni svećenik zabranio mi je objaviti njegovo ime, jer biskupski ordinariji zbog napada današnjih masovnih medija širom svijeta, naređuju egzorcistu najstrožu šutnju, kako ništa ne bi prodrlo u javnost. Usprkos tomu, govori Biblija oko 70 puta o Paklu i još češće o đavlu. Danas ima u Crkvi biskupa koji toleriraju profesore teologije, koji niječu postojanje đavola, a time i Pakla, također i svijet anđela.

Od prve publikacije moga prvog boravka među opsjednutima 25. travnja 1977. prisustvovao sam na preko 40 egzorcizama, na kojima je surađivalo do šest svećenika.

Izjava ranije spomenute opsjednute žene

Iz njezina života objavljena u mojoj knjizi "Opomena s onoga svijeta" treba imati na umu da se kod te žene i majke radi o duši koja daje zadovoljštinu već 27 godina, počevši od 14 godine, mučene od strašnog stanja straha i periodično od potpunog nespavanja. Liječena je sa svim sredstvima današnje medicine i psihijatrije na osam klinika. Kada je nakon najjače kure otpuštena kao slučaj koji se ne može objasniti, ustanovio je - kao nekim slučajem - poznati egzorcist opsjednutost. Nakon istjerivanja, uz suradnju nekoliko svećenika, u mjestu ukazanja Fontanelle /Montichiari/Italija, morali su propali anđeli ili demoni, kao i proklete ljudske duše, po nalogu Majke Božje, dati važne izjave kao opomenu današnjoj Crkvi.

Na moj poziv raznim biskupima, svećenicima, zastupnicima psihijatrije i medicine na egzorcizam, 26. travnja 1978. na blagdan Majke Dobrog savjeta, odazvalo se šest svećenika, jedan pravnik i na tom području iskusan psihijatar dr. M.G. Mouret, glavni liječnik psihijatrijske klinike u Limoxu, u Francuskoj. Nakon iscrpnih razgovora prije i nakon trosatnog egzorcizma, po izjavama iz usta opsjednutih, napisao je liječnik svoje svjedočenje. Naglasio je da se u postojećem slučaju ne radi o šizofreniji, ni histeriji, nego o prisvajanju osobe po moći izvan nje same, koju Katolička Crkva naziva opsjednuće.

Opsjednuta žena i majka, biva uvijek iznova potpuno iscrpljena, sve do kraja svojih snaga. Unatoč svemu uredno izvršava svoje domaćinske dužnosti. Ogroman teret i pritisak demona, koji smetaju njezin noćni mir, a stalni

ponovni govor tih duhova, za nju su pravo mučeništvo. Njena su jedina utjeha svećenici, koji joj se unatoč današnjim prilikama smiluju, dijele joj sakramente i za njeno umirenje mole nad njom molitve egzorcizma.

Tko je Verdi Garandieu?

Već 1975. tek što je poznati egzorcist ustanovio opsjednutost, morao se uz nekolicinu demoni (odbačenih anđela) javiti i Verdi Garandieu. On je živio u 17. stoljeću u nekom selu na Pirinejima. Što o njegovoj sudbini znamo, morao je 5. travnja 1978. izjaviti na egzorcizmu.

Dugo vremena prije toga opsjednutu je mučila sve veća tjeskoba, tako da je bio potreban egzorcizam, za tu već treće desetljeće trpeću žrtvu. Za to je bio odabran 5. travanj, jer je Crkva u godini 1978. pomakla blagdan Marijina naviještenja na taj dan, budući da je bila Velika subota i stoga se nije mogao slaviti. Iskustvo je pokazalo da su osobito blagdani Majke Božje korisni u borbi protiv demonskih napada i mučenja.

Toga dana odbačeni svećenik morao je dati svoju izjavu. On je, odbacivši moljenje časoslova, izgubio otpornost prema tjelesnim napastima, stalno je živio u grijehu i postao nehajan. I u takvu stanju teških grijeha svoje je svećeničke dužnosti površno obavljao, zanemarivao vjeronaučnu poduku, propovjedi je prilagodio svom labavom životu i ustrajao u stanju mlakosti sve do svoje smrti. Ali tada ga je, kako je morao priznati "Bog iz svojih usta ispljunuo" i trpi kao svećenik kroz svu vječnost veće muke od bilo kojeg laika, jer svećeničko posvećenje

utiskuje neizbrisiv znak, koji u vječnosti ne može nikada nestati.

Pitanje, da li bi se postojanje Verdija Garandieu iz 17. stoljeća moglo istražiti, ostaje otvoreno. Čini mi se, da naočigled rovarjenja istraživanje ne bi bilo od velike važnosti, jer same njegove izjave svjedoče istinu. Uz to i činjenica da se i neke izjave demona slažu s njegovom sudbinom.

Postoje li ljudi prokletnici (paklenjaci)?

Ima li prokletnika koji se mogu iz Pakla javiti? Onaj tko je proklet, ostaje za svu vječnost proklet i nema više nade da se spasi. Iz spisa svetaca ima mnogo provjerenih činjenica da se, uz Božje dopuštenje, duše iz Čistilišta mogu javiti, a to smiju i prokletnici iz svojih strahovitih muka.

Knjiga G. Pasqualia "Da li se nije nitko iz vječnosti vratio?" (Hacker Verlag/Gröbenzell) izvješćuje o brojnim manifestacijama prokletih duša. Umilostivljene i svete oslovljuju demoni: kao svetog župnika Arškog, svetu Gemmu Galgani, svetog pučkog misionara Francesca Geronima (1716). Iz Francescova života, jednog od najsjajnijih propovjednika pokore onoga stoljeća, propovijeda se slijedeći događaj. Javna grešnica Katarina, u Napulju, gdje je on djelovao, rugala se često svečevim propovijedima, ismijavala se njegovim kaznama i navodno se podrugivala vjerovanju postojanja Pakla. Jednog je dana sjedila, s lutnjom u ruci, na prozoru. Najednom je izgubila ravnotežu, pala na ulicu i ostala ležati potpuno smrskana. Mrtvo je tijelo položeno na odar. Vijest o događaju proši-

mila se poput vjetra cijelim gradom. I svetac je to doznao. Upravo je propovijedao. Zastao je i rekao prisutnima: "Dođite, idemo k njoj!" Opkoljen mnoštvom, uputio se na mjesto gdje je ležala na odru. Prihvativši je za ruku, prizva je molitvom. Nakon trećeg priziva na riječi: "Katarino, gdje si sada?" uspravila se mrtva i odgovorila zaprepastenim uzbuđenim glasom: "U Paklu!" Potom se ponovno spustila i ležala mrtva kao ranije. To se dogodilo 4. travnja 1704. Nakon svečeve smrti nadbiskup Napulja je odredio da još živući svjedoci pod prisegom posvjedoče cijeli događaj. Bilo ih je oko 250. Rezultat ovog istraživanja uvršten je u spise za proglašenje blaženika.

U knjizi Benedikta Stolza OSB, objavljenoj u Miriam nakladi s crkvenom dozvolom tiska jeruzalemskog patrijarha, pod naslovom "Marijina moć nad demonima" izvješćuju misionari iz Kine o priznanjima odbačenih duša iz opsjednute osobe. Od 30. srpnja do 30. kolovoza 1930. javilo se deset raznih odbačenika u prisutnosti svećenika i redovnika. Jedan od odbačenih tek je pred četiri godine umro; on je pljačkao, otimao i ubijao ljude, a u 28-oj mu je godini, istočno od Junana, bila odrubljena glava.

U svojem izdanju "Otac Pio nosi 50 godina svete Rane" izvješćuje Karl Wagner/Beč, o opsjednutima dovedenim ocu Piju. Iz jedne dovedene opsjednute žene prokletnik je vikao: "Ja sam baka. Zbog lošeg života smjela sam je zaposjesti!" Iz opsjednute javila se još jedna prokleta duša: "Već sam oko 1000 godina proklet. Što sam sve prošao! Kad bih još mogao doći na svijet, sve bih poduzeo da dobijem tako čiste ruke, kao što ih ti, Oče, imaš."

Takvih slučajeva, gdje pokojnici pripovijedaju o svom stanju, ima mnogo. Don Augustin Calmet, učeni benediktinac, još prije 125 godina o tome je sastavio knjigu "Pojave duhova", Regensburg 1855. "Veliki je dio tamo navedenih slučajeva takav, da se uz mirno i objektivno prosuđivanje ne može u njih posumnjati. (Ver. Jos. Staudinger "Das Jenseits - Zagrobni život"/Benziger 1941.)

Egzorcizam nije spiritizam

Prorokovanja, čarolije i prizivanje duhova oštro su osuđivani u Starom zavjetu. Nažalost, postao je običaj da se iz pojedinih rečenica iz Biblije osuđuje ono što je Bog dopustio da se dogodi na spas duše. Zar ne bi bio na ovaj način osuđen i pučki misionar Francesco de Geronimo, premda je prizivanjem mrtve bludnice iz Pakla postigao masovno obraćenje? Dok se spiritizam u tajnim krugovima bavi pomicanjem stola, čarobnjaštvom, prizivanjem duhova iz čiste znatiželje i želje za senzacijom, i u vezi s podzemljem se postiže takozvana crna magija, prividna čuda i ozdravljenja, što Biblija osuđuje, egzorcizam se razvio na posve drugoj razini. Primili su ga apostoli i Kristovi učenici kao nalog, kada im je izričito rekao: "Liječite bolesne, istjerujte đavle! ..."

Kada bismo ulazili u razna opsjednuća, proklinjanja, ugovore s đavlom itd., prekoračili bi itekako okvir ove knjižice. Nakon suglasnog prosuđivanja svih učesnika egzorcizma, ovdje se radi o opsjednuću naknade i zadovoljštine zbog izvršenja većeg naloga za naše vrijeme.

Sv. Augustin kaže: "Kao umjetnik, i to kao veliki umjet-

nik, služi se Bog i đavlom.”

Dakle, razgovor s demonima je moguć. Da li je i koristan?- pita Van Dam u svojem prikazu “Demoni i opsjednuti” i potvrđuje iz bogatih egzorcističkih iskustava slijedeće: “Da, jer razjašnjava mnoge aspekte slučajeva opsjednuća; većinom je samo na taj način moguće istjerati đavla. Na prvom mjestu neka je razgovor ispitivanje, a ne smije dulje trajati od samo striktno potrebnoga. Ritual Romanum zabranjuje izričito nepotrebna i znatiželjna pitanja i točno propisuje kako se egzorcizam treba odvijati.

Prije svega, na egzorcizam djeluje svećeničko pomazanje, po kojem dobiva punomoć nad demonima. Njegovo polaganje ruke i svećenička štola izazivaju često snažne reakcije demona, kao i pri upotrebi svete vode, relikvija i posvećenih predmeta.

Časopis misionara Svete obitelji izvijestio je pedesetih godina slijedeće:

U lipnju 1949. stigla je skupina liječnika iz Bologne u Sarsimu (pokrajina Forli/Italija), da prisustvuje egzorcizmu. Svi su liječnici bili ili nevjernici ili vrlo skeptični. Iznenadeni odgovorima opsjednutih na stranim jezicima i stručno znanje na širokom području začudilo je liječnike. Istjerivanje đavla kao da ih je obratilo, priznajući bez okolišanja da se taj fenomen ne može s razumom objasniti. Dapače, jedan je profesor teologije izjavio da danas ne postoji više opsjednutost, da je to praznovjerje i ludost. Godine 1950. imenovan biskupom Sarsina prisustvovao je egzorcizmu. Potom je javno opozvao svoj prijašnji stav i objavio: “Đavao postoji! Da to nisam sam svojim očima

gledao, ne bih znao koliku moć on još danas na tom svijetu ima.”

Zašto opsjednuta nije još oslobođena?

Prema iskustvu, nije lagano istjerati demona iz njihova stana. Oni odlaze tek kada nisu više dorusli moći egzorcista. Stoga se događa da se istjerivanje mora ponoviti, čak i godinama. Zapravo se odigrava borba s demonom. Takoreći, brane se nogama i rukama, sa svim raspoloživim sredstvima, sve dok ne moraju pred snagom Božjom, koja izlazi iz egzorcista, ustuknuti.

Vratimo se spomenutoj opsjednutoj ženi nad kojom je egzorcizam od 1975. bio nekoliko puta ponovljen i na kojima je većinom nekoliko svećenika surađivalo, a da demoni nisu uzmakli. Oni su uvijek iznova naglasili da mogu svoju žrtvu tek onda napustiti kada Crkva prizna objavljene izjave u knjizi “Opomene sa onoga svijeta”.

Mjerodavne crkvene ustanove nisu, usprkos ponovljenim traženjima, htjele prisustvovati istjerivanju, niti se pobliže zainteresirati za taj slučaj. Opsjednutu ženu uputili su samo na psihijatriju. Poznato je da je nakon dugogodišnjeg-pokušaja liječenja svim sredstvima medicine, otpuštena kao neobjašnjen slučaj.

Kako je spomenuto, dr. M.G. ravnatelj u psihijatrijskoj bolnici Limoux, u Francuskoj, nakon sudjelovanja na egzorcizmu 26. travnja 1978. izložio je svjedočenje svoga jasnog stava u pitanju opsjednutosti po stranoj moći.

Isus Krist upozorava na Pakao

Nasuprot današnjem duhu vremena, koji ne želi istinu o vječnoj kazni u Paklu, Isus je neopozivo naviještao: "Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol sa Abrahamom, Izakom i Jakovom u Kraljevstvu Nebeskom. a sinovi će Kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zuba." (Mt 8, 11-12)

"Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može dušu i tijelo pogubiti u Paklu." (Mt 10, 28)

"Tako će biti na svršetku svijeta. Izaći će anđeli, odijeliti zle od pravednih i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zuba." (Mt. 13, 49-50)

"Zato, ako te ruka ili noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život kljastu i hromu nego s obje ruke i noge biti bačen u oganj vječni..." (Mt. 18, 8)

"Zmije! Leglo gujino! Kako ćete uteći osudi paklenoj? Evo, ja šaljem k vama proroke i mudrace, pismoznance. Jedne ćete od njih ubiti i raspeti, druge bičevati po svojim sinagogama i progoniti od grada do grada ..." (Mt. 23, 33-34)

(Sudnji dan.) Zatim će reći i onima s lijeva: "Odlazite od mene prokleti, u oganj vječni pripravljen đavlu i anđelima njegovim." (Mt. 25, 41).

Zašto se upravo danas prešućuju ove Gospodinove riječi i ljudima se svi grijesi otpuštaju i odbacuje se promišljanje o Paklu s uputom, da je Krist donio Radosnu vijest, a ne prijetnju. Nije li najveći čin ljubavi prema bližnjemu da

se ljudima naviješta cijela istina, da bi se sačuvali od Pakla.

Troje fatimskih pastirića vidjelo je 13. srpnja 1917. Pakao. Gledali su ogromno, more vatre. Prozirni, kao užareni ugljen, lebdjeli su bestežinski prokletnici, ispuštali strahovito tužne glasove, vikali bolno i zdvojno, da je sedmogodišnja Jacinta skoro od strave umrla.

Odgovaraju li riječi demoni istini?

“Sotona je otac laži, lažac od početka”, stoji u Svetom Pismu i stoga se ne smije njegovo potajno došaptavanje slušati.

Tko se bavi spiritizmom žrtva je demoni laži. Drugačije je kada Bog prisili đavla opominjati ljude po opsjednutima, kako to iznose brojni slučajevi iz predaja. Osobito je poznata đavlova propovijed po predaji blaženog seljaka iz Luzerna, Nikole Wolfa pl. Rippertschwanda. Prigodom istjerivanja održao je đavao iz usta jedne opsjednute najodličniju propovijed za nevolje onoga vremena.

Za već ranije citirana slučaja opsjednutosti morao je jedan od demoni priznati: “Đavao ne bi nikada iz vlastita poticaja davao takva objašnjenja (za obraćenje). Naprotiv, na to primorava đavla Sveta Djevica.” (Benedikt Stolz “Marijina moć nad demonima.”)

Već je u ranim vremenima rekao Tertulijan: “Demoni istjerivani egzorcizmom ne usuđuju se lažima zavesti kršćanina.” (Usp. Van Dam.)

U našem su slučaju demoni, u predvečerje Marijina blagdana od Brda Karmela, 15. srpnja 1978., morali izjaviti: “Onda kad je Krist još živio nije bilo potrebno govoriti

nama demonima po opsjednutima. Tada je Krist sam govorio i naviještao Evanđelje. Budući da je sada posljednje vrijeme o kojem Krist kaže: 'Nastupit će mnogo krivih proroka', zato On poduzima najkrajnjije što je za spas vaših duša potrebno." Još uvjerljivije moraju demoni protiv svoje volje naglasiti slijedeće riječi: "Budući da je sada posljednje vrijeme i toliki demoni zuje uokolo, jer vas žele uništiti, pojavljuje se Umilostivljena u svjetlom liku, kako bi doista i nas đavole upotrijebila i ukazala vam iz našeg stajališta strahotu Pakla i njegovu tragediju. Stoga se On poslužila i ovim zadnjim sredstvom, kako bi vas jadnike spasila."

Da bi ovu potrebu sa svim sredstvima podupro, odlučio sam izdati kazetu s originalnim govorom Verdija Garandieua.

Bijes Pakla zbog danih izjava

U svom neizrecivom bijesu, što su demoni bili prisiljeni po Mariji i Presvetom Trojstvu govoriti svu istinu, zaprijetili su da će nastojati svim silama uništiti "Opomenu s onoga svijeta" nakon izlaženja. To su i pokušali s nadljudskom strategijom, što su tisuće i tisuće letaka protiv knjige širili upravo oni, koji izdaju slične publikacije i inače se ističu svojom vjernošću prema Crkvi. Nisu mogli navesti niti jedan stvaran motiv protiv izjava u "Opomeni s onoga svijeta". Kada ne žele ništa čuti o istinama vidioca i umilostivljenih, a brojna Marijina ukazanja kao da ih se ne tiču, pokušava Bog zadnjim sredstvima svoga milosrđa spasiti naše duše po strahovitim izjavama demona.

Također se i ova milost odbija zajedničkom osudom.

Prema iskustvu, neće na mene ovaj napad, kao na izdavača ove knjige izostati, jer prema izjavama primoranih zlih duhova imaju od Boga slobodu da ljude rešetaju, kao što se rešeta pšenica.

Zahvaljujem svima na prihvaćanju i širenju ove poruke spasa i posvećenja, a opraštam onima koji misle da ih ne mogu prihvatiti i svim sredstvima ih obaraju. Nije na meni osuđivati ih, jer Bog je jedini Sudac. Za proslavu Njegova milosrđa u vrijeme izvršenja Njegove pravednosti povjeravam ovu knjižicu čitatelju.

Stoga, tko je mudar neka ne odbije ovaj veliki dar milosti samoga Neba, nego neka ga prije ispita po savjetu sv. Pavla: "Ispitajte sve, što je dobro zadržite", ili uzmimo k srcu barem riječi Gamaliela: "Jer, ako je taj naum ili to djelo od ljudi propast će; ako li je pak od Boga, nećete ga moći uništiti - da se i s Bogom u ratu ne nađete." (Dj 5, 38-39)

IZJAVA SVEĆENIKA VERDIJA GARANDIEUA IZ PAKLA

(egzorcizam 5. travnja 1978.)

E = egzorcist

V = Verdi Garandieu

Nakon Leo-egzorcizma (Pape Leona XIII. općenito preporučeni obrazac istjerivanja) i brojnih molitava, javio se prokletnik posve nedvolično, i bio zaklinjan da kaže samo ono što mu Bog po Mariji zapovijeda da na njezin spomen-dan kaže. (5. travnja 1978. pomaknuti blagdan Marijina navještenja.)

Verdi Garandieu, odbačeni svećenik mora govoriti:

E: Moraš govoriti na slavu Božju i za spas duša, zapovijedam ti u ime sv. Vinka Ferrerskoga, velikoga lovca duša, koji je tebi toliko duša oteo!

V: Ne meni, ne meni, nego Paklu! - podrugljiv smijeh.

E: Paklu ih je oteo.... svojim zalaganjem za duše.

V: Ja sam samo jedan od mnogih. Bijednik među mnogima (glasno). Kakvu sam ludost počinio! Kako sam provodio nerazuman život! Zašto nisam bolje živio? Zašto nisam bio svećenik po volji ONOGA GORE? (pokazuje gore). Zašto nisam prihvatio Njegove milosti? Zašto sam uopće postao svećenik (govori glasno i zdvojno plače) kada nisam bio sposoban ili nisam u punoj mjeri pokazao sposobnost da tu tešku, odgovornu službu vršim? (plače zdvojno)

E: Govori istinu Verdi Garandieu, u ime Isusa Krista, sve na slavu Božju!

V: Griješio sam lošim primjerom. Davao sam loš primjer kao što ga i sada daju na tisuće svećenika. Već tada (teško diše) nisam obavljao dobro vjersku poduku.

E: Govori istinu, Verdi Garandieu, samo istinu u ime Isusa Krista!

Odbačen zbog mlakosti

V: Više sam mario za suknje, nego za Božje zapovijedi. Proklet sam, jer sam bio premlak. Za mene je ONAJ GORE (pokazuje gore) doslovno rekao: "Ispljunut ću te iz usta, jer nisi hladan ni vruć".

E: Govori, Verdi Garandieu, Bogu na slavu, sve što moraš reći o svom životu! U ime!

V: Još u mladosti bio sam dobar. Tada (više gorko) sam još živio u milosti (plače zdvojno). Ali potom sam postao mlak. Napustio sam put kreposti i nisam više bio u milosti. Ipak sam se u početku tu i tamo ispovijedao. Još sam se htio obratiti; više nego jednom, htio sam se vratiti i boriti protiv svojih pogrešaka, (glasno) ali

E: Govori istinu u ime Isusa Krista, na slavu Božju, samo istinu!

V: ali nisam više uspio, jer sam premalo molio. Premalo sam se odazivao glasu milosti! Bio sam, kako se kaže, mlak. Mlak je već skoro hladan. Treba biti vatren, tada se ne bi svećenicima dogodilo to što se meni dogodilo. Sada imate tisuće, pa i desetke tisuća svećenika, koji su kao i ja mlaki i nisu više (više)

E: Govori istinu! U ime!

V: u stanju milosti. Neće bolje proći od mene, ako se ne obrate i prihvate vatru Duha Svetoga i ne dopuste da u njima djeluje. Meni, Verdiju, nije dobro u Paklu! Želio bih da nikada nisam živio! Također bih prije svega htio, kada već moram postojati, da mogu natrag i da svoju zadaću bolje izvršim! Kako bih to bolje učinio! Htio bih dan i noć klečati na koljenima i ONOGA GORE (pokazuje gore) moliti i moliti milost! Zazivao bih sve anđele i svece da mi pomognu, kako ne bih još jednom morao ići putem propasti! Ali ne mogu više natrag (više potresnim glasom). proklet sam!

Krist je dao primjer umjerenosti

Svećenici ne znaju što znači biti proklet. Ne znaju što je Pakao (zdvojno). Skoro svi idu putem manjeg otpora. Misle, da im mora biti dobro, kako život treba uživati i sve što on pruža. Misle, da se humanizam, modernizam i hod s vremenom ne mogu više izmijeniti. Njihovi pretpostavljeni, kardinali, biskupi i opati ne prednjače bolje. Da li žive za sirotinjskim stolovima uz škrte obroke, kao što je Krist živio? Sigurno je Krist, kako Evanđelje bilježi, sjedio u stanovitim zgodama za stolom i jeo.

E: Kaži istinu i samo istinu, Verdi, u ime Isusa Krista!

V: Krist je to činio iz ljubavi prema bližnjemu, no nije nikada mnogo jeo. O vremenu, kada nije bio na svečano-stima ne treba uopće govoriti. Krist je često gladovao, više nego slutimo. Sveta obitelj i apostoli su često postili, inače im ne bi nikada tako velike milosti pale u dio. Mislim, da

je Krist imao svu puninu milosti u sebi. Više mu i ne bi bilo potrebno milosti molitvom isprositi. Njegovo je biće bilo milost i svjetlo. Morao je prednjačiti umjerenost apostolima i cijelom čovječanstvu, osobito (glasno) Papi, kardinalima, biskupima, opatima, svećenicima. On je u savršenoj mjeri prednjačio. Što je koristilo?

Danas sjedi najveći broj klera za bogatim stolom s poslasticama, vinom i svim ostalim. Ponekad si ugađaju jelom više nego je to dobro za njihovo zdravlje. Misle, da je to u redu, ako si na višem položaju. Kuharice ovih crkvenih poglavara i ponekih svećenika misle dobronamjerno, da se mora ovo ili ono donijeti na stol, što odgovara visokom položaju, ali zaboravljaju da se tako ne nasljeduje Krista. Bolje bi bilo za te kuharice da upozore kardinale, biskupe, opate i svećenike da je Krist dao primjer siromaštva i kreposti... ONAJ TU GORE (pokazuje gore) hoće da se vježbate u nasljedovanju Krista (glasno). To što se danas radi, sve je drugo nego nasljedovanje. To je raskoš, proždrljivost i luksuz sve do grijeha. Ne počinje grijeh tamo gdje je izvršen. Grijeh počinje tamo gdje ne nastojiš odricati se, ali ako se ne vježbaš u odricanju. Grijeh počinje kada bi se čovjek mogao odricati, ali to ne čini. Mislim, to još nije grijeh u pravom smislu. Ali put počinje već tada, kada se ne vježbaš u odricanju, ne žrtvuješ se i ideš putem najmanjeg otpora. Odavde nije dalek put do pravog grijeha, jer mi dolje (pokazuje dolje) imamo veliku moć i stalno činimo što možemo. Uče nas da lovimo ljude tamo gdje su najslabiji.

E: Govori istinu u ime Isusa Krista, samo istinu!

Postepeni otpad

V: Ako netko ne ide pravim savršenim Kristovim putem, putem siromaštva i kreposti, putem molitve i križa, odričanja i žrtve, onda je to za nas dječja igra. Ako on samo jedan od ovih čina ne vrši ili zanemari, tada ga pokušamo hvatati na toj slaboj točki. Ako je to samo nit njegove odjeće, to je ipak nit i s vremenom možemo njegov cijeli kaput otrovati (uzdiše). Neću više govoriti, neću govoriti!

E: Kaži nam istinu, Verdi Garandieu, Bogu na čast, o svom životu, životu svećenika kako treba biti. Govori istinu, Bogu na čast! U ime...

V: Tako se moje svećeništvo odvijalo: Onda sam bio uvjeren da imam poziv. Htio sam biti dobar svećenik. Ali zamislite, svećenik je u većoj opasnosti od laika, pa ga mi dolje (iz Pakla) vodimo u propast. Svakako, i laici su ugroženi, prije svega ako su u milosti ili vrše važnu službu. Budući da je svećeničko posvećenje uzvišeno i zbog toga tu nama dolje (pokazuje dolje) mogu u razornoj mjeri nanositi štetu, napadamo ga s najjačom snagom. To se i meni dogodilo (mučnim zdvojnim glasom).

E: Govori istinu, Verdi, samo istinu u ime Isusa Krista, Bogu na slavu.

Zanemarivanje molitve

V: Mislio sam, sada sam svećenik. Postigao sam svoj cilj. U početku sam svoju svećeničku službu dobro obavljao. Najednom je to postalo monotono. Počeo sam molitvu celibata zanemarivati. Najprije nisam molio cijeli dio. Pomalo sam započeo - ako je iza mene bio naporan dan, ili

se to meni samo činilo - nisam izmolio cijelu molitvu ili je odgađao. Najednom sam stigao tako daleko, ah... Neću više govoriti!

E: Govori istinu, Verdi, u ime Isusa Krista, Bogu na čast! Govori istinu o svom životu, na opomenu svećenicima!

V: Došao sam tako daleko misleći, taj dosadni časoslov! Oduzima mnogo vremena. Da to barem nisam mislio, jer je (nesretnim glasom) za mene prestanak molitve časoslova bio koban. Kada nisam više molio, padao sam sve više u grijeh. A kada sam upao u grijeh nečistoće, nisam naravno ni Misu pobožno služio. Slijedio je čitav niz reakcija. Kada više nisam pobožno čitao Misu, nisam više bio u stanju milosti. Tada mi je Biblija, i sve što je s njom u vezi, bilo kao prijekor. Pa i Deset zapovijedi i Novi zavjet su mi bili opomena, jer nisam više živio u pravom smislu. Budući da mi je to bila opomena nisam ni djecu sa srcem podučavao. Kako sam ih mogao dobro upućivati, kada i sam nisam više tako živio. Stoga moram reći... Neću više govoriti!

E: U ime Isusa Krista, u ime Presvetoga Oltarskog Sakramenta govori istinu i samo istinu o životu i vladanju svećenika!

V: Zato moram reći svim ovim modernistima i humanistima, ili kako se već zovu u današnje vrijeme, proći će jednako ili slično kao i ja. Kako mogu nešto, što sami ne proživljavaju propovijedati djeci i laicima? Moraju lagati (uzdiše) Neću...

E: Govori istinu i samo istinu u ime Isusa Krista, u ime Presvetoga Trojstva, Oca, Sina i Duha Svetoga, Presvetog Oltarskog Sakramenta. Bogu na čast!

V: Srca su mnogih postala razbojničke špilje. Gdje nije to još slučaj, svakako su već crvotočine. Kako može jabuka, u koju je već ušao crv, ostati sočna, nedodirljiva jabuka i trajno širiti svoj ugodan miris! To može samo svećenik koji kreposno živi i drugima je primjer. Kada bi današnji svećenici, što bi morali, prednjačili mladeži i svijetu kreposnim životom, imali biste tisuću puta bolji svijet, nego što imate. Kako mogu dobro širiti, ako ga u sebi nemam? Kako mogu propovijedati u Duhu Svetom, ako sam sretan da ga ne čujem...

E: Kaži istinu, Verdi Garandieu, istinu u ime Isusa Krista!

Ravnodušnost kod svete Mise

V: Ne čujem, jer sam put koji mi je Duh Sveti označio i propisao napustio! To je strahovita tragedija, mnogo veća i strašnija tragedija od ne koju svi ljudi zajedno mogu procijeniti. Tragika je to veća, jer svećenik (uporno) koji daje loš primjer i napušta put kreposna života povlači sa sobom masu ili svakako mnogo ljudi. To počinje kod svete Mise. Od početka do kraja neće svećenik prikazati svetu Misu s osjećajem i pobožnošću, ako njegov svećenički život nije tome primjeran. Tako će daleko stići... što je kod mene bio slučaj (plače)...

E: Govori istinu, govori istinu u ime Isusa Krista i Presvete Djevice...!

V: Tako će daleko stići, da će mu sveta Misa biti mrska i najradije bi da je uopće nema. A ipak, jer je svećenik, čita je i mora je pred svijetom prikazati. Doduše, u mojem je slučaju bila sveta Hostija još posvećena. Ostati će još i kod

tisuće svećenika, koji još u to vjeruju, jer je Bog milosrdan i vjernici dolaze pobožna srca. Oni ne mogu znati kako izgleda svećeničko srce..., ali jao...

E: Kaži istinu i samo istinu, Verdi Garandieu, u ime Isusa Krista!

Prilagođavanje nauci udobna života

V: ali jao (dubokim glasom), jao svećenicima koji više ne govore ono što bi morali reći, ne žive tako kako bi morali živjeti... i vjernike vode stranputicom. Bilo bi bolje da javno pred svim vjernicima na propovjedaonici kažu: "Oprostite mi, griješio sam, nisam više na kreposnom putu. Molite za mene da se vratim i ponovno vas naučavam o pravom življenju u istini." Bilo bi bolje da to kažu, bio bi to čin poniznosti. Mi ne bismo više imali tu moć nad njima. Pa ako bi ih i jedan dio ljudi prezirao, na kraju bi ipak duboko u svojoj duši poštivali takva svećenika. To bi bio bolji put od puta podmuklosti (jedva govori). Kakva ima smisla stajati za oltarom i prikazivati sv. Misu za narod i reći: "Bog prašta (teško uzdiše), idite k njemu, On vas razumije. Idite Ocu, On je Otac svjetla. Ako ste u tami, On će to razumjeti i dati vam ponovno milost i ljubav, i prihvatiti vas (ironično).

Svi ovi svećenici zaboravljaju da još nešto treba da bi taj Otac svjetla ponovno uzeo pale u svoje ruke. Doduše, On će ih ponovno prihvatiti, ali je potrebno pokajanje, ispovijed i odluka popravka. Ako se želim popraviti, moram najprije ići putem da iskorijenim grijeh, koji je za mene bio koban. Najprije moram kod sebe započeti, da bih bio

drugima uzor. Onda tek mogu duboko u svjetlu Duha Svetoga propovijedati što moram i što mi je naloženo propovijedati (dahšćući).

Samo još ljubav prema bližnjemu - a ne više prema Bogu

Mnogo se, i previše, govori o ljubavi prema bližnjemu, a zaboravlja se da ona proizlazi iz potpune ljubavi prema Bogu. Čemu govoriti o ljubavi prema bližnjemu, zbližavanju i međusobnom sporazumijevanju, kada se pri tom zaboravlja glavna zapovijed! Prva i glavna zapovijed jest: ***Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!***

E: Govori istinu i samo istinu u ime Isusa Krista!

V: (uzdiše) ***a zatim svoga bližnjega kao sama sebe.*** Kada bi svećenici sa ONIM GORE (pokazuje gore) sklopili mir, što bi i morali, ako Ga žele ljubiti, tada bi se ljubav prema bližnjemu sama od sebe ostvarila. To je... Neću govoriti.

E: Govori istinu, Verdi Garandieu, na slavu Božju, Bogu na čast, u ime Isusa Krista, Presvetoga Trojstva, Oca i Sina i Duha Svetoga!

V: ...To je potpuno uspjela insinuacija slobodnih zidara koji govore: "Ljubav prema bližnjemu, karitativno živjeti, međusobno zbližavanje, međusobno praštanje i pomaganje." Kako daleko stižu? Kako se daleko dođe s ovim potpomaganjem i ovim zbližavanjem? Samo pogledajte broj samoubojstava! Da su svi ti ljudi vidjeli gdje doista leži glavna zapovijed! Doduše, prva i glavna zapovijed glasi: ***a svoga bližnjega kao samoga sebe*** - ali to slijedi nakon

rečene - ljubi Gospodina Boga svoga!

Doista, ne može se zvati ljubav to kako svećenici već godinama žive, i nikada nisu tako loše živjeli kao sada. Zato treba započeti. Treba ponovno vršiti glavnu zapovijed i prve rečenice u potpunoj i neograničenoj mjeri. Tada će biti uključeno - *a bližnjega kao samoga sebe*. Kada bi se to vršilo ne bi se moralo stalno govoriti o ljudskosti, ljubavi prema bližnjemu i poštenju i slično. Cijelo se vrijeme raspravlja i govori u crkvenim dvoranama i na biskupskim konferencijama. Sve do Rima samo se govori, razgovara, raspravlja, proučava, provodi, ponovno briše i još jednom propušta. Na kraju se toliko toga briše da ne može pred ONIM GORE (pokazuje) opstati. Jer On nije samo milosrdan, nego je i beskrajno pravedan, isto toliko koliko je i milosrdan. To sam ja Verdi Garandieu (zdvojno) vidio i morao osobno iskusiti.

E: Govori, Verdi Garandieu istinu, samo istinu u ime Isusa Krista i Presvete Djevice Marije!

Prava ljubav prema bližnjemu je spas od Pakla po žrtvama

V: Da sam bolje živio! Da sam bio krepostan, više molio, činio pokoru i ONOGA GORE (pokazuje) ljubio! Da sam rekao: "Nasljeđujem te s Križem! Daj mi križ za moje ovce, da ih mogu podnositi i Tebe slijediti. Sve sam to zaboravio reći, jer to nisam htio.

I tako zaboravlja većina današnjih svećenika govoriti o nasljedovanju Krista, o Križnom putu koji se mora za druge pokorom i zadovoljštinom nositi, da se ne izgube. O

tome se ne govori. Morali bi s propovjedaonice pozivati: "Laici, činite pokoru, žrtvujte se za druge kada vidite kako tonu u blatu grijeha!" To bi bila najveća ljubav prema bližnjemu. Sve drugo: donositi hranu, nabavljati odjeću. brinuti se za stan, sve tone...

E: Kaži istinu i samo istinu, Verdi Garandieu! Govori istinu u ime Isusa Krista!

V: ...tone u prašini. Sve je to potrebno za uzdržavanje života. Većinom daje to sam Bog, pogotovo u današnjoj Europi, gdje ljudi imaju dosta hrane i s plaćama i životnim standardom može svatko preživjeti. Sigurno da treba pomoći nevoljnima. Prije svega trebalo bi s propovjedaonice pozvati: "Laici, žrtvujte se za ovu ili onu dušu, u grješnoj je opasnosti. Molite za nju, upalite blagoslovljenu svijeću. Učinite za nju znak križa." To mogu i laici. Oni nemaju moć svećeničkog blagoslova, ali blagosloviti druge znakom križa može svaki laik. Najbolje je da uzme pritom blagoslovljeni križ za smrtni čas ili krunicu. Također, može iz daljine takvu dušu poškropiti s blagoslovljenom vodom. To nije pretjerano. Također je i to izvjestan blagoslov. Neka ne misli: "Moćan sam, mogu blagosloviti." Neka to čini u poniznosti i tišini. Takav čin ljubavi prema bližnjemu je ipak blagoslov i mi dolje (u Paklu) moramo pobjeći. Trebalo bi (glasno) propovijedati Neću govoriti.

E: U ime Isusa Krista, Presvetoga Trojstva, Oca, Sina i Duha Svetoga, Verdi Garandieu, govori istinu i samo istinu, na slavu Božju!

V: ...propovijedajte: Ljudi želite li se nazivati djecom

Božjom, dolazite u naše crkve, shvatite to ozbiljno, ozbiljno; činite pokoru i žrtvujte se za bližnjega! U opasnosti je! Molite jedni za druge da ne propadnete, ustrajte do kraja i kročite putem kreposti! Laici, ponajviše molite za svećenike i sve crkvene ustanove, da ne pobijedi Sotona i ne nadvlada, i da vas mogu pravim putem voditi.

I vama svećenicima je molitva potrebna (teško diše)!

E: Govori Verdi Garandieu, istinu i samo istinu u ime Isusa Krista!

Za svećenike mora se moliti i žrtvovati

V: Neka se nijedan svećenik ne stidi reći na propovijedaonici - gdje treba propovijedati: Molite, molite i za mene da vas pravo vodim. Molite za nas svećenike, jer nas Pakao više napada nego što mislite. Molite da izdržimo do časa smrti. Molite jedni za druge, da biste išli putem kreposti do svoje smrti, a ne samo nekoliko tjedana ili nekoliko godina, ili samo u potrebnom trenutku. Strahovita je podmuklost sudbine, to moram ja, Verdi Garandieu reći, kada se napusti put kreposti. Sada nisam više na svijetu, ali mi je ostao neizbrisivi znak svećeništva. Zbog toga strašno trpim (uzdiše).

E: Govori istinu Verdi Garandieu, samo istinu u ime Isusa Krista i svetoga Križa!

V: Ima mnogo svećenika i dobrih laika koji su išli putem kreposti i bili dobri svećenici i laici, sve dok ih nije snašla napast, pokolebali su se i pali. Dogodilo im se kao u Isusovoj prisposobi: "Izađe sijač sijati sjeme. Jedno padne posred trnja., drugo padne na kamen..." Neko su vrijeme

bili dobri svećenici i dobri laici. Ali su u času kušnje jedno zatajili. Kada se jednom razglasilo, stari put - koji je ipak bio Božji put, više ne važi. Krenuli su novim putem, pokolebali se i otpali. "I pojavi se sunce, osuši sjeme i uquine." To se danas događa tisućama i desecima tisuća svećenika. Nisu ustrajni. Možda su bili ispočetka vrlo revni na putu kreposti, ali nisu bili ustrajni i hrabri, pa su otpali.

E: U ime Isusa Krista, u ime Presvetog Oltarskog Sakramenta govori istinu!

V: Danas bi se ustrajno moralo moliti za krepost ustrajnosti, da se do kraja izdrži. Sada bi bilo aktualno, kada bi svećenik više puta s propovijedaonice pozvao: "Budite ustrajni! Idite putem Križa do kraja. Da li je Kristu bilo bolje nego vama?! Dapače, morao bi vam doviknuti: "Vi siromašni, nemate mnogo za vlastiti život, podnosite to strpljivo, jer vaša nagrada bit će na Nebesima." Sveci su vršili krepost još u većoj mjeri. Sveti župnik Arški molio je i postio do krajnosti... Laicima, koji žive u siromaštvu trebalo bi reći: "Zahvaljujte Gospodinu i slavite Ga. Dao vam je siromaštvo da nasljedujete Krista, kao što su to i apostoli činili. Zahvaljujte Gospodinu, jer u siromaštvu nemate vremena za besposlicu." Još uvijek je besposlica početak svakog poroka.

Siromaštvo s brojnom djecom je veliki blagoslov

Onima u bijedi, s mnogo djece i teškoga rada ne preostaje vremena za luksuz i skretanje s pravoga puta ili za zabavu, trebalo bi reći: Slavite svaki dan tri puta Gospodina i zah-

valjujte mu na koljenima, što vi i vaša djeca možete raditi. Darovao vam je djecu da ih odgajate za buduće građane Neba. Po svakom vam djetetu raste velika milost. Umjesto toga kažete, a djelomično i svećenici da... Neću govoriti!

E: U ime Isusa Krista kaži istinu, samo istinu, Verdi Garandieu, Bogu na čast, o svećeničkom služenju!

V: Umjesto toga govore, ako im žena ili muž dođe i kažu: "Nije nam dobro, dobili smo treće ili četvrto dijete... ili tek drugo; imamo skućeni stan; imamo ovaj ili onaj problem..." Umjesto da svećenik odgovori: "Izdržite, živite s Božjom pomoći u ovom starom stanu, molite dnevno i budite mu zahvalni za sve što imate...", umjesto toga (plače) Neću govoriti!

E: U ime Isusa Krista govori dalje, Verdi Garandieu, samo istinu i jedinu istinu na slavu Božju!

Pilula vodi do pobačaja

V: umjesto toga postaju ovi svećenici zavodnici i daju ovim jadnicima loš savjet. Zapravo nisu ovi ljudi siromašni kao prosjaci, i u tako strašnim prilikama. Kada kažem "siromašni", mislim da bi morali sagriješiti i svećenik ih krivo savjetuje, da u njihovom posebnom slučaju ne bi morali potpuno slijediti Božje zapovijedi. Često savjetuju neka uzmu pilulu ili što drugo na tom području, ili da potraže liječnika, a taj učini ili propiše takve stvari ne trepnuvši okom. Ljudi ne primjećuju kako padaju u nesreću, jer su pilule i zaštitna sredstava put do pobačaja. Pobačaj je ubojstvo i težak grijeh. Vjerojatno to ovi svećenici zabravljaju ili moguće da to neki i znaju. Ali u ovo vrijeme

modernizma i masovnih otpada ne žele uvidjeti da još uvijek vrijedi ono, što je prije tisuće i tisuće godina vrijedilo. Jasno, čovječanstvo se umnožilo, i nije više u toj mjeri kao onda kada je Bog odmah kažnjavao smrću. No, On će svakog pojedinog koji i danas - moram nažalost reći - uzima zaštitna sredstva, a osobito zbog pobačaja, pozvati na odgovornost. Jer to nije u Božjem planu, ni u planu spasenja. I tako moram ja...

E: Kaži istinu Verdi Garandieu, i samo istinu Bogu na slavu i imenu Isusa Krista!

Sa propovjedaonice moraju pučki misionari pozivati na obraćenje

V: ...moram reći, jer sam bio svećenik: Svećenici bi morali sa propovjedaonice - ne samo svećenici, također i biskupi, kardinali, što je razumljivo - pozivati svoj narod: Podnosite svoje boli strpljivo, jer ne živimo na zemlji da razvratno živimo, obilno jedemo i pijemo. Život na zemlji je zato da živimo u Bogu i učimo se nasljedovati Krista. Tu gdje su još odricanja i žrtve, tamo je i milost - gdje nema odricanja i žrtve, nema ni milosti, milost nestaje. Gdje nema milosti nastupamo mi (Pakao)... dovoljna je samo mala rupa. Gdje je rupa otvorena, bit će uskoro sve veća i napokon su sva vrata otvorena. Na kraju (glasno) ruši se čitava kuća, što je sada slučaj s vašom Crkvom.

E: Govori istinu Verdi, samo istinu!

V: Tu bi trebalo ponovno započeti. Trebalo bi održavati pučke misije s propovjedaonica. Mislite li da ne bi bilo bolje gore podizati pogled? Propovjedaonica je donekle

simbol Neba. Već ranije su postojale stepenice u sinagogama.

E: U ime Isusa Krista, Presvetoga Trojstva, Oca, Sina i Duha Svetoga, govori istinu Bogu na slavu!

Svećenik mora prednjačiti krepost

V: Sada ne treba više gore gledati. Sada se gleda ponajviše ravno ili već dolje k nama (Pakao), koji vas pokušava privući dolje ili vas već dolje i vučemo. Pučke se misije moraju održavati. Nutarnja privlačnost dobrog svećenika, koja bi utjecala na narod, mora biti tako velika - i bila bi tako velika, kada bi on išao putem kreposti - da bi sa sobom povukao masu ljudi. Što mislite, kako je to mogao župnik Arški? Kako je bila njegova župa pokvarena i u vrlo lošem stanju! Kako je on sam samcat župnik to ostvario? Da li je to učinio uz bogate stolove, na putovanjima, konferencijama ili nepotrebnim razgovorima? Ne! To je činio u tihoj sobici ili pred Svetohraništem u crkvi, što sam i ja, Verdi Garandieu, trebao činiti. Umjesto toga sam zapuštao svoju župu i povukao je za sobom u nesreću. Danas bi trebao svijet na tisuće župnika Arških! Ali pošto ih nema, treba ga barem nasljedovati u punoj mjeri.

Također moram i slijedeće reći, jer sam upravo ja, Verdi, pao u tu pogrešku. Stvarno je tako, da se mora (tegobnim glasom) izbjegavati žene i dnevno cijeli časoslov izmoliti, ... jer im inače ne možeš izbjeći. Naime, svećeniku koji se odlučno bori protiv svoje naravi i dnevno moli časoslov i pokušava sve što može učiniti, hoće sigurno ONAJ GORE dati milost da ne padne u napast. Padne li svećenik unatoč

tome u napast, i ako časoslov nadalje dnevno moli, Bog će biti tako dobar i izvući će ga po milosti Duha Svetoga, svetih anđela, Presvetoga Trojstva i Blažene Djevice na pravi put. Unatoč svemu moći će svoju službu dalje vršiti, kako to ONI GORE (pokazuje gore) traže i kako mora biti izvršena. U prvom redu treba, kako sam već morao reći, svakom nevoljniku i svakom kušanom u napastima govoriti: “Nosite svoju bol u duhu zadovoljštine. Tada ćete imati mnogo milosti i mnogo zasluga. Bog će vam biti sve bliži i vodit će vas. A koga On ljubi, toga i strogo napada.” To bi morali vikati s propovijedaonica.

Bilo bi bolje da se mnogi ovi jadnici, ne znam kako sve, ne podupiru i da ne postoje, ne znam kakva sva, ta društva koja im dobacuju novac. To je već za mnoge bilo sud-bonosno i sve više na propast samim svećenicima, a i cijelom kleru. Ako je doista netko siromašan do izglad-njelosti, sigurno će mu Gospodin, ako je to za spas njegove duše potrebno, s bilo koje strane pomoći. Ali inače ne mora doći, kako to slobodno zidarstvo izvodi, do otpada od Crkve i cijelo vrijeme propovijedanja o ljubavi prema bližnjemu i zbližnjavanju (jedva izgovara). Do bijesa! To je mnogima na propast. Kada laici vide kako njihovi svećenici ne žive kreposno i sve manje brinu za duše, manje mole i više se ne odriču, onda nemaju uzora kako treba živjeti. Dapače, kada svećenik još uvjerava da je Bog milosrdan, oprašta i ljubi ljude takve kakvi jesu, onda se laiku čini da pravo živi i da je u milosti, premda je već dugo u teškom grijehu; kako može tada djelovati milost Duha Svetoga, ako svećenik o njoj ne propovijeda i tako ne

živi! Ah (uzdiše) da, o tome moram govoriti!

E: Govori Veri Garandieu, ono što još moraš reći o svećeništvu, što je istina i jedino istina!

V: Sa svih krovova i propovjedaonica treba naviještati da samo Nebo zahtjeva put Križa i da je prava ljubav tamo gdje je krepost. Mislim, prava ljubav prema bližnjemu leži i jest u nasljedovanju Križa, i da je u nasljedovanju Križa uključena i zadovoljština za druge. To je najveća i najiskrenija ljubav prema bližnjemu, i samo se tada može vršiti, ako se vrši prva i najveća zapovijed; ljubav prema Bogu u najvećoj i punoj mjeri ili barem kako se može. Ta, gdje je kod današnjih svećenika ljubav prema Bogu, kada je nestalo strahopoštovanje, kada je sv. Misa upravljena na narod, a ne na ONOGA GORE (pokazuje gore)?

E: Istinu, i samo istinu, Verdi!

Danas padaju duše kao snježne pahuljice u Pakao, jer im svećenici ne daju primjer

Svećenici bi morali propovijedati i prikazivati sv. Misu tako da jedino i samo ONAJ GORE (pokazuje gore) bude slavljen i čašćen. Sve će im ostalo biti dodano. Oni propovijedaju previše o svakidašnjici i sporednim stvarima. Pritom zaboravljaju na prvo i najuzvišenije - nasljedovanje Krista, u čemu, kako sam već rekao, leži zadovoljština i odricanje; u prvom redu odricanja za druge. Tako ne bi propadale tisuće duša, koja sada padaju masovno kao snježne pahuljice u Pakao, kao što je već UZVIŠENA (pokazuje gore) poručila po milosnicima.

E: Govori, Verdi Garandieu, samo istinu, jedino istinu!

V: Ako svećenički stalež i više crkvene vlasti uskoro ne uvide svoje zablude neće tisuće Božjih hramova biti više Božji hramovi. Sada to i nisu više! Tisuće su duša dovele propovijedi njihovih svećenika do mlakosti, dapače i otpada. Propovijedi neka vode k dobru i uzdignuću u Nebo! Pravi razlog neuspjeha leži u tome, što sam svećenik ne vrši više glavnu zapovijed i što samog svećenika iznutra izjeda crvotočina! Neću više govoriti! Kada bi svećenici, biskupi i opati živjeli kako treba... Da su tisuće i milijuni vjernika potaknuti svojim svećenicima, propovijedima, dobrim sv. Misama, obavljali zadovoljštine molitvama Križnog puta, noćnim klanjanjima ili barem molitvenim satima i večernjim pobožnostima, ne biste sada imali ovaj kaos! To moram reći.

E: Verdi Garandieu govori istinu, jedino istinu!

Dnevna molitva časoslova spašava svećenika

Danas su žene postale tisućama svećenika zla kob. Ali to ne bi bilo kada bi svećenici molili onako kako moraju moliti. Kada bi ponovno dnevno uzeli časoslov u ruke i vjerovali u što su ih crkveni oci naučavali. Sigurno nisu izmišljali što su tada objavili. Što su nekada naučavali bilo je prokušano. U životu se dokazalo da je najbolje da se tako održava. Da se je održavalo, još bi se održalo. Sada ne biste imali taj kaos!

E: Govori istinu Verdi Garandieu, na slavu Božju, u ime Isusa Krista, Presvetoga Trojstva, Oca, Sina i Duha Svetoga!

V: Tisuće ne žive više u milosti, jer više ne mole časoslov,

kao što ni ja, Verdi Garandieu, nisam molio. Da sam (više zdvojno, plaćući, derući se) ga molio, ostao bih na putu kreposti! Moj bi anđeo došao i pomogao mi. Ali ni njemu se nisam molio, sve sam zanemario. Tako sam i povjerenu mi mladež zapustio, kao što to i današnji svećenici čine. Sigurno smijem reći da je nisam tada tako zapustio, kao sada mnogi svećenici!

Bez zadovoljština duša, svećenici odlaze masovno u Pakao

Neka služi kao opomena vama, koji još sada živite na svijetu. Neka to služi današnjim svećenicima za strašnu opomenu, budući da ne kreću pravim putem, a mnogi nisu nikada ni krenuli. Neki su od njih bili nedavno ili dulje vrijeme kao ja, još dobri svećenici ili još donekle dobri svećenici. Ali su sada na širokom putu koji vodi u propast. Ako ne dobiju posebnu milost da neki laik ili duša koja prinosi zadovoljštinu, a o tome treba propovijedati, za njih moli i ispašta... propadaju. Strašna i užasna je tragedija da je to tako! Ne mogu promijeniti! Moram reći kako je, jer sam to i sam proživio. Ne može se promijeniti! ONAJ GORE (pokazuje gore) nije od šećera da mijenja zakone, kako bi to današnji ljudi htjeli. ON je uvijek isti, od prapočetka isti. ON je kroz sva vremena bio isti i ostat će uvijek isti. To je strašna tragedija za mnoge. Ne može Ga se promijeniti, premda bi to današnji ljudi, osobito kler, htjeli. Neoboriva je činjenica da su Božji zakoni nepromjenljivi. Strahovita tragedija je u tome što se sam čovjek mora promijeniti odmah, neodgodivo samoga sebe,

počevši iznutra. Nije li Krist rekao: “Ako te tvoje oko sablažnjava, iskopaj ga i odbaci?” (strašnim glasom)

E: U ime Isusa govori istinu i samo istinu!

V: Nije to samo izmišljeno! To je u potpunoj i obuhvatnoj mjeri istinito. Oči su mnogim svećenicima postale sud-bonosne. Previše vide i previše prihvataju ono što ne treba vidjeti ni prihvatiti. To počinje s televizijom i ide dalje...

E: Kaži istinu i samo istinu, Verdi Garandieu!

V: ...dalje sve do žena, koje nažalost smiju sada stajati u crkvenom zboru. To ide i odnosi se na sve što služi zavođenju. To važi u posebnoj mjeri danas. Već je Juda morao reći: “Prije su se žene pokrivale koprenom, osobito pri Bogoslužju. Sada više ne, ali morale bi opet.” A kada već to nisu, tada ne bi smio biti oltar okrenut prema puku, jer ja, Verdi Garandieu, služio sam svetu Misu okrenut prema oltaru, a ne prema puku. Ali sam ipak podlegao napasti. Koliko više današnji svećenici, njihovim očima ...

E: Govori istinu, Garandieu, samo istinu u ime Isusa Krista!

Ako te tvoja ruka sablažnjava odsjeci je!

V: ...njihovim je očima sve izloženo, sve primaju u sebe, što i nebi trebali primiti. Krist je također rekao: “Ako te tvoja ruka sablažnjava odsjeci je i odbaci, bolje je s jednom rukom” ili s nijednom, moglo bi se reći, “ući u život, nego s obje ruke, dva oka i dvije noge biti bačen u strahovitu (zdvojnim glasom) vječnu vatru.”

E: Govori istinu i samo istinu u ime Isusa Krista!

V: Misle li današnji svećenici da Evandjelje nema više

opstojnost, da se Evanđelje može preinačiti ili interpretirati kako njima odgovara! Misle li da ga je ONAJ GORE (pokazuje gore) govorio samo za svoje apostole i za one koji su samo u ono vrijeme živjeli. Mislite li da ga On mnogo više nije govorio za današnji svijet, koji je u vrlo velikoj opasnosti od propasti. On je promjenom vremena i tehnikom izložen strahovitim napastima i nitko ne postoji da to zaustavi. To je kao vatra, kao eksplozija koja širi čitavo more vatre oko sebe. Ono što dobri svećenici još protiv toga mogu poduzeti su male kapljice, koje nisu u stanju ugasiti ogromno more vatre.

E: Govori istinu Verdi Garandieu, samo istinu u ime Isusa Krista, na slavu Božju, samo istinu u ime Presvetoga Trojstva!

V: Trebali bi se pojaviti sami đavoli da bi to svećenici povjerovali. ONAJ GORE (pokazuje gore) dopušta ponešto; svatko ima milost, svakome su stanovite milosti dane, ali ako on neće... Svatko ima slobodnu volju. Ipak, mora u ime Božje čitati Bibliju i Evanđelje. Što još treba reći? U ovom su vam vremenu i darovane mnoge objave, za koje se doista možereći da dolaze Odozgo. Ali shvaća li se to samo površno, kao što se i Evanđelje izvrće i interpretira po vlastitoj volji, onda ne može ni Nebo (teško diše).

E: Verdi, samo istinu i jedino istinu! Govori dalje u ime Isusa Krista, istinu i samo istinu!

V: ne može ni Nebo više pomoći. ON je učinio što je najviše mogao i svoje je milosrđe nadvio nad čovječanstvo. Ali, ako ovo milosno milosrđe i milosne pokušaje, koje ONAJ GORE (pokazuje gore) želi po svojem velikom

milosrđu darovati, oni već unaprijed odbijaju, kako može tada...

E: Govori istinu Verdi Garandieu, istinu u ime Isusa Krista, u ime svetoga Križa! Govori istinu i samo istinu o svećenstvu!

Bog želi naš “da” u križu, dapače i u teškom braku

V: ...kako može tada milost djelovati kada se više ne čitaju vjerske knjige, npr. o župniku Arškom, Katarini Emmerich, ocu Piju, koji su provodili odličan život. Svi si oni nalikuju, toliko doslovno, jer su se zadovoljstvom za druge istrošili kao žrtve paljenice za ONOGA GORE. Prihvaćene su njihove zadovoljštine i njihovo trpljenje. Bile bi prihvaćene i od svakog pojedinog čovjeka, kada bi bio spreman žrtvovati se. Često Bog čeka samo da čovjek kaže: “Ja hoću! Šalji mi trpljenje, smatraš li da je za moje dobro. Želim ga za toga i toga čovjeka podnositi. Daj mi samo tvoju milost!” Nažalost, žalosna je činjenica ako ONAJ GORE (pokazuje gore) želi čovjeka kušati i šalje mu trpljenje, a on ga svakom svojom žilicom odbija. Brani se protiv njega i poduzima sve, samo da ne trpi... Neću više govoriti!

E: Govori Verdi Garandieu, govori samo istinu o svećeništvu, Bogu na slavu i na spas duša, samo istinu, jedino istinu! U ime...!

V: U prvom bi redu morali svećenici prednjačiti i propovijedati. To bi bio glavni uvjet. Ako se tada čovjek u svojim bolima, o kojima sam govorio, a Bog mu ih šalje, koprca i ne prihvaća ih, tada to nije više savršeno trpljenje prema

prvoj glavnoj zapovijedi, nije savršeno po volji Očevoj. Trebalo bi reći: "Ne moja volja, nego tvoja", kao Krist na Maslinskoj gori. Treba se sjediniti s voljom Božjom, tada bol ima veliku vrijednost. Neka trpljenja mogu prouzročiti i strašan otpor. Također se treba i tada s Božjom voljom sjediniti. Doduše, ima ljudi koji žele svim sredstvima izbjeći trpljenje. To važi i za bračne drugove, koji se ne mogu više podnositi i žele pod svaku cijenu pobjeći. Neka podnose trpljenje, jer time mogu dati veliku zadovoljštinu. Tisuće bi ljudi moglo za druge trpjeti i time utjecati da ne propadnu. Čini se, da je to u vašoj Katoličkoj Crkvi potpuno zaboravljeno. O toj stvarnosti rijetko se propovijeda, a sveobuhvatna je i velika, jer je to nasljedovanje Krista. Ako je ONAJ GORE (pokazuje gore) rekao: "A svoga bližnjega kao sama sebe" tada nije u prvom redu mislio na tjelesno dobro. Svakako, to ide uz to. Ali je u prvom redu mislio na duh, dušu, da se ona spasi (govori zdvojno, uz plač).

E: Govori istinu Verdi Garandieu, samo istinu, jedino istinu u ime Isusa Krista, u ime Presvete Djevice Marije, u ime sv. Vinka Ferrerskoga, samo istinu Bogu na slavu!

I danas bi ponovno odbacili Krista kao buntovnika naroda

Kada bi Krist još jednom došao na zemlju i isto propovijedao, smatrale bi ga tisuće i tisuće buntovnikom naroda i spletkarom, jednako kao što i sada smatraju tisuće i tisuće dobrih svećenika, dobrih milosnika i ljudi koji još žive po zapovijedima. Gledaju na njih kao na luđake, skrenule s

puta ili s uma. Umjesto da se ide prema gore, ide se - jer je lakše - prema dolje.

Mnogi svećenici ne ulaze u propovijedima u dubinu, kako sam već rekao, samo zato jer bi time sami sebi predbacivali. Moraju najprije kod sebe započeti, a to ne žele, misleći da ne mogu. Kada bi sami išli putem kreposti, mogli bi držati duboke propovijedi, ali što ja sam ne živim i ne želim, mislim da neće i ne mogu ni drugi. Kao svećenik ne mogu od laika više zahtijevati, nego kako ja sam živim i radim. To je strašna tragedija danas u Katoličkoj Crkvi. Tako je počevši od svećenika, sve do kardinala u Rimu. Kada bi živjeli kao Krist i apostoli prije njih, onda bi i svoje vjernike vodili drugim putem. Takav bi temeljitije, dublje i jasnije vodio prema Nebu. A to nedostaje. To je glavna tragedija, jer sami ne čine pokoru i ne obraćaju se. To je već Ivan Krstitelj propovijedao, a i sam je Krist ponavljao u propovijedima ljudima, kao i apostolima (govori glasno i uvjerljivo).

E: Kaži istinu, samo istinu Verdi Garandieu, u ime Isusa Krista, samo istinu!

V: (diše dahtajući)

E: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga, Verdi Garandieu, govori istinu i samo istinu o svećeništvu, po volji Božjoj!

S tankočujnošću voditi svećenike natrag

V: Većina svećenika, koji se danas bore protiv dubine, autentičnosti, dobrote, čine to jer sami tako više ne žive. Zbog toga je njihovo srce već kao razbojnička špilja, ili jer idu širokim putem mase. Treba hrabrosti... (tihim glasom)

Neću govoriti.

E: Reci istinu, jedino Bogu na čast, u ime Isusa Krista, u ime Presvete Djevice Marije, Neoskvrnjene, o svećeništvu samo istinu!

V: ...treba hrabrosti suprotstaviti se onima koji štošta upropašćuju i neovlašteni kritiziraju. Upravo im to treba reći u lice, na najbolji način koji ne vrijeđa. Trebalo bi postupati s nešto suosjećajnosti, na način koji podiže, pokazujući želju da im se pomogne. Trebalo bi ih po osnovnim načelima psihologije korigirati.

E: Govori istinu, samo istinu!

V: Doduše, nije današnja psihologija dobra, jer upropaštava mnoge. Kada o tome govorim mislim na zdravu psihologiju, koja ne vrijeđa i ne govori: Ti si zao, strašan si, stoga ne prihvaćaj dobro. Trebalo bi pitati: Ne živite li više duhovno cijelu istinu, da li je ne propovijedate, ne usuđujete se propovijedati? Jeste li izgubili milost? Znamo, sada haraće đavoli. Moguće da vam je potrebna molitva. Da li se molite? Morate ponovo doći do istinske i prave dubine, kako bi mogli voditi svoje stado. S ljudima rezolutnije i grublje naravi moglo bi se oštrije postupiti, jer bi to podnijeli. Ljudi su različiti. Već je otac Pio prihvaćao ljude na više načina. Ali svakako je potrebna hrabrost, da ih se zgrabi tamo gdje je potrebno. Vrlo ih malo postupa iz neznanja. Ali bi većina drugačije propovijedala i svoje stado vodila, kada bi bila voljna poći putem odricanja. To je velika istina koju ja - premda sam izgubljen u Paklu - ne smijem prešutjeti, jer ONA GORE (pokazuje gore) to zapovijeda (tužnim glasom). Sa mnom se tako dogodilo... (ne

može izustiti).

E: Govori istinu Verdi Garandieu, u ime...!

Tisuće svećenika idu putem propasti

V: (zdvojno plačući, naričući) Sa mnom se tako dogodilo, a to nisam nikada ni pomislio da će mi se dogoditi.

Kako bih, kada bih se ponovno mogao vratiti, drugačije živio! Kako bih dan i noć klečao na koljenima i **ONOGA GORE** (pokazuje gore) molio za svoje stado! Ništa mi ne bi bilo previše, dapače kada bih zbog toga bio mučen, više nego jednom mučen, pa kada bih i morao kao mučenik umrijeti! Ja (plače zdvojno) bih to rado! Rado bih to učinio, kada bih još mogao! To bih voljno i požrtvovno prihvatio, kada bi **ONAJ GORE** htio i kada bi to bila njegova volja. Kao prvo ja bih: "Ljubio Gospodina Boga svoga svim srcem svojim". Nastojao bih Ga sve više i više ljubiti. Što mogu za Njega učiniti? Što očekuje **ON** sada u taj sat od mene? Što bi **On** za ovo ili ono djelo rekao? Kako bi me savjetovao da se ponašam? Postoji poslovice koja glasi: "**U slučaju dvojbe odaberi ono teže.**" Žive li današnji svećenici i laici prema ovoj poslovice? Samo jednostavna poslovice, koju nije ni sam Bog izgovorio, ali je točna. Treba je u punoj mjeri upotrijebiti za Kraljevstvo **ONIH GORE** (pokazuje gore), jer tisuće svećenika idu... Neću govoriti!

E: Govori Verdi Garandieu, istinu Bogu na slavu, jedino istinu o svećeništvu!

V: Tisuće svećenika idu putem propasti, jer ne odabiru ono što je teško i idu putem manjeg otpora, i odabiru ono što

im se čini najbolje, njima najprikladnije.

Ali nije sve što se čini laicima i svećenicima najprikladnije pred ONIM GORE uvijek dobro. Treba se ispitati i ponovno ispitati. Već je sv. Pavao rekao: "Ispitajte i zadržite što je dobro". To vrijedi i u pitanju vjere, i u pitanju duševnog stanja.

E: Istinu Verdi Garandieu, u ime....

Neka se svećenik ne poistovjeti s narodom

V: Kako su već Juda i Belzebub i drugi demoni prije mene rekli - treba se mnogo i ustrajno moliti Duhu Svetom. Površna molitva nije dovoljna. Treba srce ispitati. Tada se spozna put koji ONAJ GORE (pokazuje gore) za tebe hoće i koji je za tebe odredio. Svaki čovjek ima svoj određeni put i svoje određene zadatke, a osobito svaki svećenik, koji ima visoku službu i čast, osobito pred ONIM GORE. Također bi i pred ljudima morao biti čašćen.

Neka se ne približava ljudima i ne pokušava s njima se poistovjetiti, nego samo ići putem kojim mora ići, jer inače voditi će ga u propast. Vjernici ga neće više poštovati, premda im se pokušava priključiti i njima biti jednak.

Dapače, mora vladati velika distanca između svećenika i laika. To Bog želi. Oduvijek je On to tražio i htio, jer svećenici zastupaju (imaju) veliku moć blagoslova. Idu tragom Kristovih nogu.

Tko Njega zastupa mora i laika uvijek upućivati na uzvišenog Velikog svećenika u najvećoj i najsavršenijoj mjeri. Ne može nikada dovoljno propovijedati o poštova-

nju, nikada dovoljno upućivati o veličini Božjeg veličanstva i kolika je tragedija, ako se stalno tom veličanstvu ne klanjamo.

Poštovanje pred Presvetim usađivati u dječja srca

Poštovanje treba već i najmanjoj djeci ulijevati u dušu, imala ona tek dvije ili tri godine. S velikim poštovanjem treba ih voditi Presvetom Otajstvu. I u crkvu treba s njima ići. Tamo im treba naložiti da kod svakog poklona mole: **“Neka bude beskrajno hvaljen i slavljen Presveti Oltarski Sakrament!”** Tada neka zazovu sve anđele i s njima slave Božje veličanstvo (pokazuje gore), uzvišenost Neba i Presvetog Trojstva. Kakva je to Crkva koja nije više u stanju slaviti to Trojstvo! Kakva je to Crkva koja ne uzvišuje više Boga i stalno ne upućuje kako je uzvišeno i Sveto Trojstvo, i kako smo ovisni svidjeti se svome Bogu, koji gore s velikom moći i slavom trijumfira!

Ne čine li to svećenici u Crkvi, moraju barem roditelji svojoj djeci uvijek ponovno ponavljati. Nikada nije dovoljno djecu upozoravati kako se mora Boga hvaliti i slaviti, pa i onda kada čovjeku nije dobro, ili mu se čini da ga je On (gore) zaboravio. Kada biste u trpljenju vidjeli njegove plodove, sjaj i pobjedničko slavlje u Nebu, zahvaljivali bi Bogu klanjajući se na koljenima, za te poslane vam boli. Trpljenje pročišćuje dušu i vodi je putem kreposti. Tko svaku bol izbjegava i svaki kamenčić odmiče s puta, taj gubi vrlo brzo volju za kreposnim životom. Pogledajmo svećenike u prijašnjim vremenima! Sada ima vrlo malo onih koji žive u jako skromnim prilikama. No,

pritom nose u sebi Božji mir, koji preteže sve ostalo, sav sjaj ovoga svijeta. Krist kaže: "Što koristi čovjeku, ako sav svijet zadobije, a svoju dušu izgubi?"

Prava ljubav prema bližnjemu misli prvo na dušu

Ja, Verdi Garandieu, moram vam reći: vaše vas današnje vrijeme loše podučava, vaša današnja Crkva propovijeda narodu ljubav prema bližnjemu, koja uistinu nije ljubav prema bližnjemu. Prava ljubav prema bližnjemu je briga za dušu, a ne za tijelo. Nije li bolje da ljudi umiru od tuberkuloze, kolere, rata ili bilo koje druge bolesti i pritom podnose velike i najveće boli. Ali zato zaslužuju nebeske krasote, spašavaju svoju dušu. Naprotiv, ljudi živeći u velikom luksuzu robuju svijetu i pohlepno gledaju na ovozemna dobra, u velikoj su opasnosti da izgube dušu. To što slobodni zidari insceniraju je velika šteta za vašu Crkvu i vaše ljude. Doista, nije to ljubav prema bližnjemu! To je licemjerje i trulež! Propast za duše! (teško diše)

E: Govori istinu, Verdi Garandieu, samo istinu!

V: Kad bi barem svećenici znali u kakvu propast vode, ovom navodnom ljubavi prema bližnjemu, svoje župljane! Ne bi tako govorili, nego drugačije! Svakako moraju jedan drugome pomoći, služiti i s novcem pripomoći kada je netko u velikoj nevolji. Ali to nije sve i nije najglavnije. Najglavnije jest ostati vjeran sebi i ne prodati svoju dušu. Ljubav prema bližnjemu je ona kada drugoga vratiš na bolji i pravi put, ili si sposoban povesti ga na pravi put, koji vodi gore (pokazuje gore).

V: Nažalost, danas su skloni - žalosna činjenica - na tisuće

svećenika, dapače kardinala i biskupa, previše naglašavati ljubav prema bližnjemu, kao da samo dolazi od Boga i u duhu je Crkve. To je u stvari početak otpada i obična plitkost, a nije nikakva prava ljubav prema bližnjemu, ako ne pomogne bližnjemu spasiti dušu (uzdiše).

E: Govori, Verdi Garandieu, istinu, samo istinu o svećeništvu, kako želi Majka Božja!

***Zbog ljubavi prema bližnjemu zahtijevati strogost,
jer Pakao postoji***

V: Također je ljubav prema bližnjemu i tamo gdje se bližnjega mora povrijediti; ili onome kome se mora reći, vjerojatno zada bol. On će prije ili kasnije uvidjeti da je to bio pravi lijek, koji mu se u trenutku činio kao šiba.

Svećenici bi morali više sa šibom i odlučnim riječima stajati na propovijedaonici, **jer doista postoje pravednost i vječnost, i Pakao postoji** (glasno). Ali mnogi to više ne čine, jer ni sami ne vjeruju u podzemlje, a isto tako ni duboko i istinito ne vjeruju u Nebo. Da imaju pravu vjeru, kako bi mogli tisuće ljudi voditi u zablude, ta trebaju ih voditi gore (na Nebo)! Ta, kakvi su to svećenici! Doduše, ja se ne mogu hvaliti, ali ja nisam tako plitko govorio kao mnogi današnji svećenici. Propast će. Mnogima, premda neće vjerovati, mnogima je dolje (u Paklu) već danas (više plačući i zdvojno) pripravljeno mjesto, prema kojem smjeraju.

E: Govori istinu, Verdi Garandieu, samo istinu! Zaklinjem te u ime Crkve, u ime Boga Svemogućega!

V: (prekida): ***To važi podjednako za kardinale, biskupe,***

svećenike i laike! Kada bi vidjeli samo jednu stotinu toga strahovitog kaosa prema kojem kormilare, rekli bi tisuću i tisuću puta "mea culpa" ("moj grijeh"), sami bi se zgrabili za šiju i sami bi u sebi iskorijenili crv koji glode njihovu izjedenu dušu.

Ne bi prestali s uništavanjem toga crva, sve dok ne bi više legao jaja. Oni bi svaki bacil izbacili vatrenim kliještima, kada bi vidjeli što je taj s vremenom u njima učinio. Prije svega bi ljubili ONOGA GORE (pokazuje gore)... prvu zapovijed, tada bi iskazivali iskrenu ljubav svojim bližnjima, koja glasi: "Svoga bližnjega kao sama sebe". Vršili bi iskrenu ljubav prema bližnjemu, a ne onu koja glasi: "Daj drugome sve što treba, da mu bude dobro". Kada netko oskudijeva ne smije se reći: neka mu bude lijepo. Često mu se time ne pomogne, budući da mu se tako taraca cesta, njemu na propast (više zdvojno plaćući). To sam morao reći ja, Verdi Garandieu, na današnji dan... Nisam htio govoriti. Stoga sam se dugo opirao kazati svoje ime. Ali ONA GORE (pokazuje gore) zapovjedila mi je govoriti, jer sam to prošao i nisam svoje svećeništvo tako vršio, kako sam trebao.

I kao zadnje moram još i to reći: ***Šesta zapovijed i luksuz su sudbonosni i mnogim današnjim svećenicima na propast (plaćući, zdvojno, uzbuđeno). Kada biste vidjeli tu strašnu tragediju! Sve biste učinili. Žrtvovali biste se potpuno, vratili se i sve učinili što bi samo mogli. Iznova biste započeli težiti za savršenim početkom. Usrdno bi zazivali moć svih svetih anđela da izmolite povratak, jer carstvo smrti i tame je blizu. Njegov crv ne ugiba nikada***

i njegova tragedija i njegove strahovite muke traju vječno (zdvojno)..., traju vječno!

To sam morao reći. *Ja sam govorio, govorio sam!*

*** * ***

Jadna opsjednuta žena ima lucidnu opsjednutost (jasno stanje opsjednutosti). Suprotnu od sumnambulne (sumračno stanje). Prvo znatno pogoršava trpljenje opsjednutosti. Lucidno opsjednuta proživljava sve što se u vrijeme istjerivanja događa, što je vidljivo i na fotografiji sa naslovne stranice.

Za trajanja istjerivanja osjećala je opsjednuta sve, kao i odbačeni svećenik Verdi Garandieu, i pretrpjela je njegove paklene muke i strahovitu zdvojnost, koju se može osjetiti slušajući audio zapis ovog egzorcizma. Nakon svršetka egzorcizma nije mogla satima zaustaviti suze. Šok strašna doživljaja trajao je još punih 14 dana.

Ovo nepredočivo strašno stanje neka današnje ljude ponovno podsjeti na grozote Pakla, te mu nastoje svim silama izbjeći i u Nebo doći.

Napomena:

Apostolatski centar posjeduje i presnimak originalne audio-kazete ovoga egzorcizma, na njemačkom jeziku.

MOLITVA MALE SVETE TEREZIJE

O, Isuse, vječni Veliki Svećeniče, zaštititi svoga svećenika u svojem svetom Srcu, da mu nitko ne može nauditi. Očuvaj neokaljane njegove posvećene ruke, koje dodiruju svakodnevno tvoje sveto Tijelo. Očisti čiste usne, koje se crvene od Tvoje Predragocijene Krvi. Očuvaj čisto od svega zemaljskoga njegovo srce, zapečaćeno s uzvišenim znakom Tvoga slavnoga svećeništva. Neka raste u ljubavi i vjernosti prema Tebi i štiti ga od zaraze ovoga svijeta. Daj mu snagom pretvorbe nad kruhom i vinom, također i snagu pretvorbe nad srcima. Blagoslovi njegov rad bogatim plodom i daruj mu jednom krunu vječnoga života. Amen.

BORBA PROTIV PAKLA - ISTJERIVANJE ZLODUHA

Na uvjerljiv način je Papa Pavao VI. 15. studenoga 1972. rekao na generalnoj audijenciji:

“Predragi! Što je danas u Crkvi najpotrebnije? Neka vas naš odgovor ne začudi i ne čini vam se da je ograničen ili dapače praznovjeran i nerealan: Jedna od najvećih potreba Crkve jest obrana od onoga zla koje zovemo đavao.” Tada tumači Sveti Otac opširno o postojanju i djelovanju đavla i obrani protiv njega! Samo se mora koristiti takozvani egzorcizam (istjerivanje đavla).

SNAŽNA I KRATKA MOLITVA ZA OSLOBAĐANJE OD ZLIH I ĐAVOLSKIH UTJECAJA

Odlazite zli dusi u ime Trojedinoga Boga, Oca i Sina i Duha Svetoga! Ne gledajte, ne slušajte, ne zbunjujte, ne zavađajte, ne naškodite, ne sputavajte, razvežite verige! Gospodin, naš Bog, vaš Gospodar, neka vam zapovijedi: Odlazite i ne vraćajte se ponovno u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen.

U ime Isusa neka odstupi sve što dolazi od zla neprijatelja!

MOLITE ZA SVEĆENIKE

Za svećenike moramo više moliti

Jednom je božanski Spasitelj rekao Mariji Lataste: “Moja kćeri, moli mnogo, o moli mnogo za moje svećenike! Ljudi uopće ne znaju kako je veliko i sveto svećeništvo. Tko moje svećenike sramoti ili prezire, čini svetogrđe. Moli:

O Marijo, pozdravljam Te, po Srcu tvoga ljubljenoga Sina, kao bijeli ljiljan Presvetoga Trojstva; ponizno Te molim, žrtvuj Vječnom Ocu one dragocjene kaplje Krvi i Vode, koje su potekle iz Srca Isusova, kao molbu i žrtvu da pošalje Crkvi mnogo svetih svećenika i revnih redovnika.

O Marijo, moja najdraža Majko, molim Te, po Mukama i

Smrti svoga Sina, prikaži Vječnom Ocu Krv svoga ljubljenoga Sina za svećenike i redovnike koji trpe u Čistilištu. Amen.

ZA POKOJNE SVEĆENIKE

(Majci Mariji)

O Marijo, Majko Vječnog Velikog Svećenika, Isusa Krista, Ti ljubiš s neizmjernom ljubavlju svećenike koji nastavljaju djelo Otkupljenja tvoga Sina na zemlji. Velika je tvoja sućut s onim svećenicima koji podnose plamenn Čistilišta; tebi su poznate njihove neizmjerne boli. Molimo Te, po sedmerostrukom maču boli, koji je probio tvoje Srce, osobito u času kada je tvoj Sin visio na Križu, u neizmjernim je bolima nagnuo svoju glavu i umro; dođi u pomoć svojim slugama, svećenicima u Čistilištu! Prikaži Vječnom Ocu za njih Predragocijenu Krv svoga Sina! Plati Krvlju svoga Sina njihovu krivnju i povedi ih po svetim anđelima u Nebo. Osobito Te molim za najbjednije, napuštene svećeničke duše u Čistilištu! Amen.

GORUĆI ZAZIVI IMENU ISUSOVU

Zbog imena svoga Gospodine, spasi otpale svećenike!

Zbog imena svoga Gospodine, prosvijetli tebi posvećene!

Zbog imena svoga Gospodine, daj ohladnjelim srcima brojnih pastira duša milost ljubavi!

Zbog imena svoga Gospodine, potresi ravnodušnost među svojim odabranicima, da vide blizinu ponora!

Zbog imena svoga Gospodine, protjeraj moć Sotone, koji je po riječima Pape prodro u Hram!

Zbog imena svoga Gospodine, ne dopusti da bezbožna umjetnost trijumfira u tvojim crkvama, te nam ponovno vrati križ! I svete!

Zbog imena svoga Gospodine, daj ponovno da Svetohraništa budu središte naših crkava i našeg kršćanskog života!

Zbog imena svoga Gospodine, liječi nevoljne duše, koje su bez svećenika!

Zbog imena svoga Gospodine, zahvaljujemo ti i za neprocjenjive milosti svećeništva i molimo Te, daj nam mnogo dobrih svećenika po tvojem Srcu, da bude sve veća *velika žetva!*

Zbog imena svoga Gospodine, daj da uzljubimo tvoju Crkvu, kao što dijete ljubi svoju majku i dopusti nam u tvojoj Crkvi i s njom živjeti do blažena ostvarenja!

sv. don Bosco

MARIJA, ZAŠTITNICA CRKVE

Marijo, moćna Djevice, uzvišena Zaštitnice Crkve, divna Pomoćnice kršćana! Strašna, kao za borbu opremljena vojska! Ti sama uništavaš sva krivovjerja po cijelom svijetu. Štitiš nas protiv neprijatelja, u našim nevoljama, borba-

ma i tjeskobama, a na času smrti vodi našu dušu u Nebo, u Nebesko Kraljevstvo! Amen.

sv. don Bosco

Obavijest!

Tko želi upoznati i okoristiti se sa ostalim: "Molitvama za ozdravljenje i osobađanje od đavolskog utjecaja" i sa "Novim obrednikom za egzorcizam" može ih naći u našem izdanju iz edicije "Ljubav i žrtva" br. 6 pod naslovom "Pobožnost Duhu Svetomu" od 71 - 87 str.

DODATAK HRVATSKOM IZDANJU

MASONSKI PLAN ZA UNIŠTENJE KATOLIČKE CRKVE

Izvor: Il piano massonico per la distruzione della Chiesa Cattolica, Teologica, La rivista della nuova evangelizzazione, br. 14, ožujak/travanj 1998., str. 22-25.

Hrvatski prijevod najprije je objavio časopis Nova tribina br. 18, a zatim MI list mladih (Br. 10, 2001.god.).

Kao i kroz povijest i u naše vrijeme Crkva je Katolička izložena velikim iskušenjima, izvrgnuta svakakvim napadima i najrazličitijim progonstvima. Na ovoj zemlji neprestance se nalazi između svijeta i utjehe Božje, "putuje", kako kaže Drugi vatikanski sabor, "daleko od Gospodina, smatra sebe kao prognanicu te traži i misli na stvari koje su gore, gdje Krist sjedi s desne Boga" (LG br. 6) sve do onoga časa, o kojem će se u slavi sjediniti s Njime. No, varaju se oni koji svim silama žele uništiti Crkvu i na tome neumorno rade. Ona je neuništiva: Sam Bogo-čovjek, Isus Krist, zajamčio nam je: "Vrata paklena neće je nikada nadvladati!"

1. Uklonit već jednom zauvijek svetog Mihaela, zaštitnika Katoličke Crkve iz svojih molitava u sv. Misi i izvan nje. Odstranite njegove slike i kipove tvrdeći da oni

odvraćaju od štovanja Krista.

2. Uklonite korizmene pokorničke vježbe kao neuzi-manje mesa petkom ili post; spriječite svaki čin samozata-je. Na njihovo mjesto treba promicati djela užitka, te sreću i ljubav prema bližnjemu. Recite: "Krist je već za vas zaslužio Raj i svaki čovječji napor je beskoristan". Recite svima da se ozbiljno zabrinu za svoje zdravlje. Zagovarajte potrošnju mesa, naročito svinjskoga.

3. Zadužite protestantske pastore da preispitaju sv. Misu i obesvete je. Sijte sumnju u stvarnu prisutnost Isusa u Hostiji i potvrđujte da je Hostija - s većom blizinom protestantskoj vjeri - samo kruh i vino, te je treba prihvatiti samo kao znak. Optužite svakoga koji vjeruje u stvarnu prisutnost kao osobu razornu i neposlušnu prema Crkvi. Rasijte protestante u sjemeništa i škole. Ohrabrite ekum-enizam kao put jedinstva.

4. Zabranite latinsko misno bogoslužje, klanjanje i nap-jeve, jer oni sjedinjuju osjećaj otajstva i štovanja. Predstavite ih kao vračarske čarolije. Ljudi će svećenike prestati smatrati ljudima s višom inteligencijom koje treba poštovati kao nositelje božanskih tajni.

5. Ohrabrite žene da u crkvi ne pokrivaju glave koprenom. Kosa djeluje uzbuđujuće. Zahtijevajte da žene budu čitateljice i svećenice. Prikažite to kao demokratsku zamisao. Utemeljite pokret za oslobođenje žene. Tko ulazi u crkvu može biti obućen i u zapuštene haljine da bi se tu osjećao kao kod kuće. To će oslabiti važnost sv. Mise.

6. Odvraćajte vjernike da klečeći primaju sv. Pričest. Kažite časnim sestrama da moraju odvrćati djecu, prije i

nakon Pričesti, od držanja sklopljenih ruku. Recite da ih Bog ljubi takvima kakvi jesu, te da želi da se oni osjećaju sasvim udobno. Ukinite u crkvi klečanje i svako poklanjanje. Kažite osobama da za sv. Mise svoju vjeru trebaju svjedočiti stojeći.

7. Odstranite svetu glazbu orgulja. U crkvu uvedite gitare, židovske harfe, bubnjeve, udaraljke i grohotni smijeh. To će narod odvratiti od osobne molitve i od razgovora s Isusom. Uskraćujte Isusu vrijeme za poziv djeci na vjerski život. Oko oltara izvodite liturgijske plesove, priredbe i koncerte u razdražujućim haljinama.

8. Oduzmite sveti značaj pjesmama Majci Božjoj i sv. Josipu. Njihovo štovanje nazovite idolopoklonstvom. Učinite smiješnim one koji ustraju u tome.

Uvedite protestantske pjesme. To će proizvesti dojam da Katolička Crkva, konačno, priznaje da je protestantizam prava vjera ili u najmanju ruku da je on jednak Katoličkoj Crkvi.

9. Uklonite sve himne, pa i one Isusu, jer oni u ljudima potiču pomisao na stanje sreće i vedrine, a koje već od djetinjstva proistječe iz mrtvljenja i pokore prema Bogu. Uvedite nove pjesme samo da biste uvjerali svijet u to da su prijašnji obredi na neki način lažni.

Osigurajte da u svakoj sv. Misi bude barem jedna pjesma u kojoj se Isus ne spominje, te da ta pjesma govori samo o ljubavi prema ljudima. Mladež će biti oduševljena kada čuje da se govori o ljubavi prema bližnjemu. Propovijedajte ljubav, snošljivost i sklad. Ne spominjite Isusa, zabranite i spomen na posvećenu Hostiju.

10. Odstranite sve svetačke moći iz oltara, a postupno i te oltare. Zamijenite ih poganskim stolovima bez posvete. Ukinite crkveni zakon koji zahtijeva slavlje sv. Mise samo na oltarima koji imaju moć.

11. Prekinite s običajem služenja sv. Mise u prisutnosti Presvetog Sakramenta u svetohraništu. Ne dopustite bilo kakvo svetohranište na oltarima na kojima se slavi sv. Misa. Stol treba izgledati kao kuhinjski stol. Mora biti prenosiv da bi se izrazilo da on nikako nije svet, nego da može služiti dvostrukoj svrsi, kao npr., stol za predavanje. Poslije staviti barem jednu stolicu uz taj stol.

Svećenik mora tu zauzeti mjesto da bi pokazao da se on poslije Pričesti odmara kao nakon jela. Svećenik nikada ne smije klečati, niti se klanjati za vrijeme sv. Mise. Kada se jede, u stvari, nikada se ne kleči.

Svećenikova stolica mora biti smještena na mjestu svetohraništa, tako da narod časti i divi se svećeniku umjesto Isusu u sv. Hostiji i bude poslušan njemu umjesto Kristu. Kažite ljudima da je svećenik Krist, njegova glava. Svetohranište smjestite na drugo manje vidljivo mjesto.

12. Uklonite svece iz crkvenog kalendara, neke uvijek u određenim razdobljima. Zabranite svećenstvu propovijedati o svecima, osim o onima koji se spominju u Evanđelju. Izbjegavajte sve ono što smeta protestantima.

13. Kada čitate Evanđelje, izostavljajte riječ "sveti", npr. umjesto "Evanđelje po svetom Ivanu", recite jednostavno: "Evanđelje po Ivanu". Tako će narod pomisliti da ih ne treba više štovati. Riječ katoličko zamijenite sa općenito.

Pišite stalno nove biblije, sve dok ne budu istovjetne s

onim protestantskim. Ispuštajte pridjev “sveti” u izričaju “Duh Sveti”. To će otvoriti put. Ističite žensku narav Boga kao majke pune nježnosti. Ukinite uporabu naziva “Otac”. (Riječ Otac asocira na pravdu).

14. Učinite sve da nestanu sve knjige osobnog milosrđa, te ih uništite. Dosljedno, ukinite litanije Presvetomu Srcu Isusovu, Majci Božjoj, svetom Josipu kao pripravu za svetu Pričest. Zahvala poslije Pričesti postati će također suvišna. Eliminirati ime Majka Božja, umjesto toga samo Gospođa, tj. žena, jer ju je tako i Isus imenovao s Križa.

15. Neka također nestanu svi kipovi i slike anđela. Zašto bismo se morali spoticati o kipove naših neprijatelja? Nazovite ih bajkama ili pričicama za laku noć. Ne dopuštajte razgovor o anđelima.

16. Ukinite mali egzorcizam za istjerivanje zlih duhova, uznastojte oko toga objaviti da đavoli ne postoje. Objasnite da je to metoda primijenjena u Bibliji za označavanje zla i da bez zlobnika ne mogu opstati zanimljive priče. Kao posljedica toga ljudi neće vjerovati u opstojnost Pakla, niti će se bojati da bi u njega ikada pali. Ponavljanje da Pakao nije ništa drugo doli udaljenost od Boga, i da nema strašnjeg od toga, iako se u biti radi samo o životu kao ovdje na zemlji.

17. Naučavajte da je Isus bio samo čovjek, koji je imao braću i sestre, te je mrzio vlastodršce. Objasnite da je volio društvo bludnica, posebno Marije Magdalene, da mu nije stalo ni do crkava, ni do sinagoga. Kažite da je savjetovao neposluh svećeničkim poglavarima, objasnite da je bio veliki učitelj koji je zastranio s pravog puta kada je odbio

poslušnost svećeničkim poglavarima. Obeshrabrite razgovor o Križu kao pobjedi, naprotiv prikažite to kao poražaj.

18. Prisjetite se da možete navesti časne sestre na izdaju zvanja ako se okrenete njihovoj taštini, draži i ljepoti. Učinite da odbace crkvenu odoru, a to će dovesti naravno, do toga da odbace i svoje krunice. Objavite svijetu da u njihovim samostanima postoje nesuglasice. To će spriječiti njihova zvanja. Kažite časnim sestrama da neće biti prihvaćene ako se ne odreknu svoga redovničkog odijela. Također, pospješujte među narodom gubitak povjerenja prema crkvenoj odjeći. Odvratite ljude od upotrebe medaljica, škapulara i krunice. Prikažite ih kao nevažne izvanjske stvari.

19. Spalite sve vjeronaučne priručnike. Kažite vjeroučiteljima da naučavaju ljubiti Božja stvorenja umjesto samoga Boga. Otvoreno ljubiti, svjedočanstvo je zrelosti. Učinite da se izraz "seks" svaki dan rabi u vašim vjeronaučnim razredima. Učinite od seksa novu religiju. Uvedite slike seksa u vjersku pouku da biste naučili djecu stvarnosti.

Osigurajte da slike budu jasne. Ohrabrite škole da postanu napredni mislioci na području spolnog odgoja. Uvedite spolni odgoj uz pomoć biskupova ugleda, tako da roditelji neće imati ništa protiv toga.

20. Ugušite katoličke škole, priječeći zvanja časnih sestara. Otkrijte časnim sestrama da su malo plaćene socijalne radnice i da će ih Crkva uskoro ukinuti. Nastojte da nastavnik, katolički laik, prima istu plaću kao i onaj državnih

škola. Zaposlite nastavnike nekatolike. Svećenici moraju primati jednaku plaću kao i odgovarajući svjetovni službenici. Svi svećenici moraju skinuti svoje svećeničko odijelo i svoje križeve, tako da ih svi mogu prihvatiti. Učinite smiješnim one koji se ne prilagođavaju.

21. Uništite Papu srušivši njegova sveučilišta. Odvojite sveučilište od Pape, govoreći da bi ih tada vlada mogla pomagati. Zamijenite nazive vjerskih zavoda sa svjetovnim imenima za promicanje ekumenizma. Npr. umjesto "Škola Bezgrešnog Začeca" kažite "Nova viša škola". Ustanovite odjele za ekumenizam svim biskupijama i pobrinite se za njih da ih nadziru protestanti.

Zabranite molitve za Papu i one upravljene Mariji, jer one obeshrabruju ekumenizam. Navijestite da su mjesni biskupi nadležni vlasti. Tvrdite da je Papa samo reprezentativni lik. Objasnite ljudima da Papin nauk služi samo za razgovor, ali da je uostalom lišen važnosti.

22. Borite se protiv Papine vlasti, postavivši donu granicu njegovoj službi. Sužavajte mu vlast malo po malo, objasnite da ga želite zaštititi od prevelikog rada.

23. Budite odvažni. Oslobodite Papu uvođenjem biskupskih vijeća. Tada će Papa postati samo reprezentativan lik, kao u Engleskoj, gdje vladaju Gornji i Donji dom i od kojih kraljica prima naredbe.

Potom oslabite biskupov autoritet, ustanovivši jednu ustanovu na svećeničkoj razini, koja će biti njegov takmac. Kažite da tako svećenici dobivaju na pažnji koju zaslužuju. I naposljetku, oslabite ovlasti svećenika ustanovljavanjem Vijeća laika, koji trebaju zagospodariti svećenicima. To će

proizvesti takvu mržnju da će Crkvu napustiti čak i kardinali, pa će onda Crkva biti demokratska, nova Crkva.

24. Smanjite zvanja za svećeništvo tako da laici izgube strahopoštovanje prema njemu. Javna sablazan jednog svećenika uništiti će na tisuće zvanja. Hvalite svećenike koji su znali radi ljubavi prema ženi sve ostaviti i proglasite ih junacima.

Častite svećenike koji su postali laici kao izvorne mučenike toliko potlačene da dalje nisu mogli podnositi. Osuđujte, također, kao sablazan da naša subrača masoni u svećenstvu moraju biti otkriveni, a njihova imena objavljivana. Budite snošljivi prema klericima homoseksualcima. Kažite ljudima da svećenici pate od usamljenosti. Uvedite ženidbu svećenika.

25. Počnite zatvarati crkve zbog manjka svećenika. Tu naviku proglasite dobrom i štedljivom. Objasnite da Bog sluša molitve ma gdje bili. Zato crkve postaju čudovišno rasipanje novca. Prije svega, zatvorite crkve u kojima se od davnine prakticira tradicionalna pobožnost.

26. Koristite vijeća laika i svećenika slabića u vjeri, da bez teškoća osude i kude svako Marijino ukazanje i svako primjetno čudo, posebice sv. Mihaela Arkandela. Osigurajte da se ništa od toga, ni u kojoj mjeri zadobije odobrenje po Drugom vatikanskom saboru.

Označite kao neposluh, u odnosu na vlast, ako netko posluša objave ili upravo ako netko razmišlja o njima. Proglasite vidoce kao neposlušne crkvenoj vlasti. Učinite da izgube dobar glas i ne budu štovani, pa tada nitko neće pomisliti obazirati se na njihovu poruku.

27. Izaberite protupapu. Tvrdite da će on protestante vratiti u Crkvu, a možda čak i Židove. Protupapa će moći biti izabran, ako bude dano pravo glasa biskupima. Tada će biti izabrani mnogi protupape kao kompromis. Tvrdite da je pravi Papa mrtav.

28. Ukinite ispovijed prije sv. Pričesti za učenike druge i treće godine, tako da im ne bude više stalo do nje kada budu pohađali četvrti ili peti razred i poslije više razrede. Tada će ispovijed nestati. Uvedite (prešutno) zajedničku ispovijed sa skupnim odrješenjem. Objasnite narodu da je to zbog manjka svećenika.

29. Neka Pričest dijele žene i svjetovnjaci. Kažite da je ovo doba laika. Započnite s davanjem Hostije na ruke, kao protestanti, umjesto na jezik. Razjasnite da je Krist to činio na isti način. Prikupite nekoliko posvećenih Hostija za "crne mise" u našim hramovima. Potom podijelite, umjesto osobne pričesti jedan kalež neposvećenih hostija koje se mogu sa sobom ponijeti kući. Objasnite da se tako božanski darovi mogu uzimati svaki dan. Postavite automatske razdavače hostija za pričest i nazovite ih svetohraništima.

Kažite da se moraju razmijeniti znakovi mira. Ohrabrite ljude da se pomiču u crkvi, tako će se prekinuti pobožnost i molitva. Ne križajte se; umjesto toga dajte znak mira. Objasnite da se i Krist pomicao da bi pozdravio učenike. Ne dopuštajte bilo kakvu sabranost u tim trenucima. Svećenici moraju okrenuti leđa svetohraništu i častiti narod.

30. Nakon izbora protupape raspustite biskupska vijeća,

a i svećenička udruženja, te župna vijeća laika.

Zabranite svim redovnicima da bez dopuštenja raspravljaju o tim novim odredbama. Pojasnite da Bog ljubi poniznost i mrzi one koji teže za slavom. Optužite za neposluh prema crkvenim vlastima sve koji postavljaju pitanja. Obeshrabrujte poslušnost prema Bogu. Kažite ljudima da moraju slušati ove crkvene starješine.

31. Udijelite papi (=protupapi) najveću ovlast u izboru svojih nasljednika. Naredite, pod kaznom izopćenja, svima onima koji vole Boga da nose znak zvijeri. Međutim, ne imenujte ga znakom zvijeri. (vidi: Otk 13,15-18 op. ur.)

Ne smije se činiti znak križa niti upotrebljavati nad osobama ili preko njih (ne smije se više blagoslivljati). Čin križa biti će označen kao idolopoklonstvo i neposluh.

32. Tvrdite da su lažne prethodne dogme, osim one o papinoj nepogrešivosti. Isusa Krista proglasite promašenim prevratnikom. Navijestite da će pravi krist ubrzo doći, samo izabranog protupapu treba slušati. Recite ljudima da se moraju pokloniti kada se bude izgovaralo njegovo ime.

33. Naredite svim papinim podanicima da se bore u svetim križarskim bojama, da bi se proširila jedna jedina svjetska vjera. Đavao zna gdje se nalazi sve izgubljeno blago. Bez samilosti osvojite svijet!

Sve će to donijeti čovječanstvu ono za čime je ono uvijek žudilo: "zlatno razdoblje mira".

GLAS UREDNIŠTVA

Neka od upozorenja koja su dana u obje knjižice **“Mističnih svjedočanstava”**, a osobito u onima koje će tek izaći, prepoznatljiva su i u **“Masonskom planu za uništenje Katoličke Crkve”**.

Prema jednom drugom, vrlo sličnom, samo mnogo opširnijem tzv. **“Općem planu za uništenje Katoličke Crkve”**, koji je otkrio i objavio u istoimenoj knjizi dr. Jerome Dominigues 1973. godine, u New Yorku, već tada je bilo zaređeno preko 1300 masonskih bezbožaca za katoličke svećenike, od kojih su mnogi vrlo visoko pozicionirani u Crkvi, kako bi je razorili iznutra.

Sjetimo se riječi pape Pavla VI: “Dim Sotonin kroz pukotinu je ušao u Crkvu!” Da je plan uistinu đavolski lukav ukazuje i činjenica da se po dr. Jeromeu traži od izvršitelja tri bitne stvari za uspješno izvršenje plana:

1. Strpljivost i ustrajnost u provedivosti plana kroz dugi niz godina.

2. Raditi sve u ime “ljubavi”, ali ne u ime ljubavi prema Bogu, nego u ime ljubavi prema bližnjemu, osobito prema odijeljenoj protestantskoj braći. Čovjeka staviti na mjesto Boga. A kada se ukloni iz Crkve, Boga koji je temelj svake ljubavi, ni ljubav prema bližnjemu neće moći dugo opstati i Katolička Crkva će se vrlo brzo pod vlastitim teretom sama od sebe urušiti.

3. Najlukaviji i najđavolskiji dio ovoga plana je upravo taj da se za njegovu provedbu upotrijebe one snage koje već postoje u samoj Katoličkoj Crkvi: biskupe, svećenike i

dobre katolike.

Ovaj plan nije utopija. Michel de Saint - Pierre sakupio je 3500 stvarnih primjera provođenja ovoga plana i razaranja Crkve u praksi, te objavio ih u knjizi "Sotonski dim".

Koliko je ovaj plan prisutan i u našoj crkvenoj stvarnosti i koliko svatko od nas sudjeluje u njegovom ostvarenju - prosudite sami!

* * *

"Sveti Mihaele Arkandele, brani nas u boju protiv pakosti i zasjeda đavolskih i budi nam zaklon! Neka mu zapovijedi Bog, ponizno molimo: Ti, vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge zle duhove, koji svijetom obilaze na propast duša, Božanskom jakošću u Pakao strovali! Amen."

Papa Leon XIII., za vrijeme sv. Mise 1884.g., vidio je mnoštvo vrlo razdraženih demona nad Rimom. Odatle Papina odluka da se ovom molitvom na kraju svake sv. Mise zazove u pomoć sv. Mihael Arkandeo i sva nebeska vojska za obranu Crkve od Sotone. Ta molitva sv. Mihaelu Arkandelu prestala se moliti nakon nedavne liturgijske obnove. (vidi prvu točku plana)

Sve je više onih koji drže da bi ovu molitvu trebalo ponovno uvesti u liturgiju. Papa Ivan Pavao II. u svetištu sv. Mihaela Arkandela, na brdu Gargano, 24. svibnja 1987.g., rekao je: ***"Demon je još uvijek živ i djeluje u svijetu. Sotonska mržnja nije prestala, oružje sotonsko nije demobilizirano. Dakle, molitva protiv zloduha je uvijek potrebna."***

Niša dosadašnja izdanja:

MALI PUT br. 1 - Ćudotvorna medaljica.....	10,00 kn
MALI PUT br 2 - Obiteljska posveta Presvetim Srcima.....	10,00 kn
MALI PUT br. 3 - Zdravo Marijo, milosti puna.....	10,00 kn
MALI PUT br. 4 - Isuse ja se uzdam u Tebe.....	10,00 kn
MALI PUT br. 5 - Strah BoŹji, poĉetak mudrosti!.....	10,00 kn
MALI PUT br. 6 - Karmelski škapular.....	10,00 kn
MALI PUT br. 7 - PoboŹnost Presvetim Ranama Isusovim... 	10,00 kn
MALI PUT br. 8 - Radost Źrtve iz ljubavi.....	10,00 kn
MALI PUT br. 9 - Isuse, Marijo, ja vas ljubim, spasite duše!..	10,00kn

GLAS IZ ĆISTILIŠTA br. 1 - S. Marija od kriŹa.....	10,00 kn
GLAS IZ ĆISTILIŠTA br. 2 - Marija Ana Lindmayer.....	10,00 kn
GLAS IZ ĆISTILIŠTA br. 3 - Marija Simma.....	10,00 kn
GLAS IZ ĆISTILIŠTA br. 4 - Izvještaj iz Ćistilišta - I dio.....	10,00 kn
GLAS IZ ĆISTILIŠTA br.5 - Izvještaj iz Ćistilišta II dio.....	10,00 kn
GLAS IZ ĆISTILIŠTA br.6 - Sv. Katarina Ćenovska.....	10,00 kn

LJUBAV I ŹRTVA br. 1 - Nasljeduj srcem Srce Isusovo.....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 2 - S. Marija Klara od Presvete	
Euharistije - Klarisa.....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 3 - Umijeće kako se u duhovnome	
Źivotu okoristiti vlastitim pogreškama	
(po nauku sv. Franje Saleškog).....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 4 - Razmatranja o Muci Isusovoj	
(sv. Alfons Marija Liguori).....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 5 - ...I obnovit ćeš lice Zemlje	
(Majka Tereza i Frank Duff).....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 6 - PoboŹnost Duhu Svetomu.....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 7 - Sv. Leopold Bogdan Mandić.....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 8 - Sveta Krunica u rijeĉi i slici.....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 9 - Molitve sv. Brigitte (7 molitava sv. Brigitte,	
15 molitava sv. Brigitte, PoboŹnost sv. Brigitte na ĉast sedam Marijinih	
Źalosti).....	10,00 kn
LJUBAV I ŹRTVA br. 10 - Vi moŹete spasiti svijet	

(Marija Graf).....	10,00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 11 -Križni put u riječi i slici.....	10,00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br. 12 - Najljepše molitve svetaca Mariji..	10,00 kn
LJUBAV I ŽRTVA br.13 - Pobožnost Božićnom otajstvu, Djetetu Isusu i Svetoj Obitelji.....	10,00 kn

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 1

- Marijina tajna ili ropstvo ljubavi.....	10,00 kn
---	----------

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 2

- Rasprava o pravoj pobožnosti prema Presvetoj Djevici Mariji.....	10,00 kn
--	----------

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 3

- Ljubav vječne Mudrosti.....	10,00 kn
-------------------------------	----------

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 4

- Čudesna tajna svete krunice za obratiti se i spasiti.....	10,00 kn
---	----------

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 5 i 6

- Pismo prijateljima Križa i Goruća Molitva.....	10,00 kn
--	----------

MONFORTSKA DUHOVNOST br. 7

- Život sv. Ljudevita M. G. Montfortskog.....	20,00 kn
---	----------

S NAZARETSKOM OBITELJI br. 1

- Ako ponovno ne postanete kao mala djeca.....	10,00 kn
--	----------

EUHARISTIJSKI BISERI br. 1

- Pobožnost Presvetom Oltarskom Sakramentu.....	10,00 kn
---	----------

MISTIČNA SVJEDOČANSTVA br. 1

-Svećenik na Božjem sudu.....	10,00 kn
-------------------------------	----------

SEDAM SVETIH SAKRAMENATA - Sveta Pričest.....	10,00 kn
---	----------

SEDAM SVETIH SAKRAMENATA - Sveta Potvrda.....	10,00 kn
---	----------

SEDAM SVETIH SAKRAMENATA - Krštenje.....	10,00 kn
--	----------

PUT DUHOVNOG SAVRŠENSTVA br. 1

- Duhovni život.....	10,00 kn
----------------------	----------

“Žena i Majka svih naroda”	10,00 kn
“Moj anđeo”	10,00 kn
“Tajna kuće br. 4”	10,00 kn
“Vodič u dvojicama duhovnog života”	24,00 kn
“Poruka Jeruzalemske klarise”	24,00 kn
“Isus govori jednoj duši - Nebeska poruka ljubavi”	32,00 kn
“Čovječanstvo na pragu svoga oslobođenja”	40,00 kn

OBAVIJEST svim molitvenim zajednicama, župnim i obiteljskim cenakulima, vjernim Marijinim štovateljima:

- u našem Centru možete nabaviti originalne kipove Blažene Djevice Marije Fatimske (uvoz iz Portugala) - kip 50 cm ili kip sa putujućim ormarićem i popratnim sadržajem.

